

Convenția Consiliului Europei privind spălarea descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului *)

***) Traducere din limba engleză**

- Varșovia, 16 mai 2005 -

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte țări Semnatore,
Considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai mare uniune între membrii săi;
Convinse de necesitatea de a aplica o politică penală comună urmărind protecția societății;
Considerând că lupta contra criminalității grave, devenind o problemă internațională tot mai mare, impune folosirea unor metode moderne și eficiente la nivel internațional;
Considerând că în una dintre aceste metode constă în privarea delincvenților de produsele infracțiunii și instrumente similare;
Apreciind că pentru atingerea acestui obiectiv este necesar un sistem de cooperare internațională bine pus la punct;
Ținând cont de Convenția Consiliului Europei privind spălarea descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii (ETS Nr. 141 – denumită în cele ce urmează „Convenția din 1990”);
Ținând cont și de rezoluția 1373(2001) privind amenințările la adresa păcii și securității internaționale cauzate de acte de terorism, adoptată de Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite la 28 septembrie 2001 și în special paragraful 3.d din această rezoluție;
Ținând cont de Convenția internațională privind reprimarea finanțării terorismului, adoptată de Adunarea generală a Națiunilor Unite la 9 decembrie 1999, în special, Articolele 2 și 4, care obligă statele semnatare să considere activitățile de finanțare a terorismului ca fapte penale;
Convinse de necesitatea de a lua măsuri imediate pentru a ratifica și a implementa pe deplin Convenția internațională privind reprimarea finanțării terorismului amintită mai sus,

Am convenit următoarele:

CAPITOLUL I – Terminologie

Articolul 1 – Terminologie

În sensul prezentei Convenții expresia:

a. „produs” se referă la orice avantaj economic, derivat din sau obținut, direct sau indirect, din infracțiuni. Acesta poate consta în orice bun astfel cum este definit la sub-paragraful b din prezentul articol;

b. „bun” înseamnă un bun de orice natură, corporal sau necorporal, mobil sau imobil, precum și acte juridice sau documentele atestând un titlu sau un drept cu privire la un bun;

c. „instrument” se referă la orice bunuri folosite sau destinate a fi folosite, în orice mod, în totalitate sau în parte, pentru a comite una sau mai multe infracțiuni;

d. „confiscarea” se referă la o măsură dispusă de o instanță judecătorească ca urmare a unei proceduri referitoare la una sau mai multe infracțiuni, măsură care are ca rezultat privarea permanentă de acel bun;

e. „infracțiune predicat” se referă la orice infracțiune în urma căreia produsele sunt rezultate și susceptibile de a deveni obiectul unei infracțiuni prevăzute în articolul 9 din prezenta Convenție;

f. „unitate de informații financiare” (denumit în continuare „UIF”) reprezintă un organism național, central, responsabil cu primirea (și, în măsura în care se permite, solicitarea), analiza și transmiterea de informații cu specific financiar, către autoritățile competente, informații:

i. privind produse susceptibile de a deveni surse potențiale de finanțare a terorismului sau

ii. necesare conform legislației naționale sau normelor în vigoare,

pentru a combate spălarea banilor și finanțarea a terorismului;

g. „blocarea” sau „punerea sub sechestru” înseamnă interzicerea temporară a transferului, distrugerii, conversiei, înstrăinării sau deplasării bunurilor sau luarea în custodie temporară sau preluarea controlului asupra bunurilor în baza unei hotărâri emise de o instanță sau de o altă autoritate competentă;

h. „finanțarea terorismului” se referă la infracțiunile prevăzute în Articolul 2 din Convenția pentru suprimarea finanțării terorismului, menționată mai sus.

CAPITOLUL II – Finanțarea terorismului

Articolul 2 - Aplicarea Convenției privind finanțarea terorismului

1. Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a permite aplicarea prevederilor prevăzute în Capitolele III, IV și V din prezenta Convenție finanțării terorismului.

2. În special, fiecare stat Parte la Convenție se va asigura că este posibilă percheziționarea, urmărirea, identificarea, blocarea, punerea sub sechestru și confiscarea bunurilor de origine licită sau ilicită folosite sau destinate a fi folosite în orice mod, în totalitate sau în parte, pentru finanțarea terorismului sau produsele rezultate din această infracțiune și să asigure o cât mai bună cooperare în acest scop.

CAPITOLUL III – Măsuri ce pot fi luate la nivel național

Secțiunea 1 - Prevederi generale

Articolul 3 – Măsuri de confiscare

1. Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a-i permite să confiște instrumente și produse sau bunuri a căror valoare corespunde acestor produse și bunuri supuse spălării.

2. Cu condiția ca paragraful 1 din prezentul articol să se aplice în cazul spălării de bani și al categoriilor de infracțiuni prevăzute în Anexa la Convenție, fiecare parte poate, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că paragraful 1 din prezentul articol se aplică:

a) doar în cazul în care pedeapsa prevăzută de lege pentru această infracțiune este închisoarea al cărei maximum depășește un an. Cu toate acestea, fiecare parte poate face o declarație cu privire la această prevedere referitoare la confiscarea produselor rezultate din infracțiuni fiscale cu unicul scop de a putea confisca astfel de produse, atât la nivel național cât și prin cooperare internațională, conform legislației naționale și internaționale privind recuperarea taxelor-datoriilor; și/sau

b) doar pentru o listă de infracțiuni specificate.

3. Părțile pot institui prevederi pentru confiscarea obligatorie în cazul infracțiunilor care fac obiectul regimului confiscării. Statele pot include în special infracțiunile de spălare de bani, trafic de droguri, traficul de persoane și orice altă infracțiune gravă.

4. Fiecare parte adoptă acele măsuri legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru ca, în cazul unei infracțiuni grave sau a infracțiunilor astfel cum sunt prevăzute în legislația națională, să oblige făptuitorul să dovedească originea produselor sau bunurilor susceptibile de confiscare, în măsura în care această obligație este conformă cu principiile legislației interne.

Articolul 4 – Măsuri de investigare și măsuri provizorii

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a permite identificarea, urmărirea, blocarea sau punerea imediată sub sechestru a bunurilor care fac obiectul confiscării conform Articolului 3, pentru a facilita îndeosebi aplicarea unei măsuri ulterioare de confiscare.

Articolul 5 – Blocarea, sechestrarea și confiscarea

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a se asigura că măsurile privind blocarea, punerea sub sechestru și confiscarea includ de asemenea:

a. bunurile în care au fost transformate sau convertite produsele;

b. bunurile obținute licit, în cazul în care produsele au fost amestecate, în totalitate sau în parte cu astfel de bunuri, până la valoarea estimată a produselor;

c. câștigurile sau alte beneficii derivate din produse, din bunuri în care au fost transformate sau convertite produsele rezultate din infracțiune sau din bunurile cu care produsele infracțiunii au fost amestecate, până la valoarea estimată a produselor în același mod și în aceeași măsură ca produsele.

Articolul 6 – Administrarea bunurilor blocate sau sechestrate

Fiecare stat parte va adopta măsurile legislative sau alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a asigura administrarea corespunzătoare a bunurilor blocate sau sechestrate, în conformitate cu Articolele 4 și 5 din prezenta Convenție.

Articolul 7 – Competențe și tehnici de investigare

1. Fiecare stat parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a împuternici instanțele sau alte autorități competente pentru a dispune prezentarea registrelor bancare, financiare sau comerciale sau punerea acestora sub sechestru pentru îndeplinirea măsurilor prevăzute la Articolele 3, 4 și 5. Un stat parte nu poate refuza să acționeze potrivit prevederilor prezentului articol invocând secretul bancar.

2. Fără a aduce atingere paragrafului 1, fiecare parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare care să permită:

a. să stabilească dacă o persoană fizică sau juridică este proprietarul sau beneficiarul unuia sau mai multor conturi, de orice natură, la orice bancă situată pe teritoriul statului respectiv, caz în care urmează să obțină toate datele conturilor identificate;

b. să obțină datele conturilor bancare precizate și ale operațiunilor bancare care au fost efectuate pe o anumită perioadă de timp printr-unul sau mai multe conturi specificate, inclusiv datele oricărui cont din care sau în care se efectuează un transfer;

c. să monitorizeze, într-o anumită perioadă operațiunile bancare efectuate printr-unul sau mai multe conturi bancare specificate; și

d. să se asigure că băncile nu divulgă clienților în cauză sau unei terțe părți că s-au solicitat sau obținut informații în baza sub-paragrafelor a, b sau c, sau că o anchetă este în curs de derulare.

Părțile vor lua în considerare extinderea acestei prevederi și asupra conturilor deținute în instituții financiare sau de credit non-bancare.

3. Fiecare stat parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare care să permită folosirea tehnicilor speciale de investigare pentru a facilita identificarea și urmărirea produselor și strângerea probelor privind aceste produse, spre exemplu, observarea, interceptarea telecomunicațiilor, accesul la sistemele informatice și ordinul de a prezenta anumite documente.

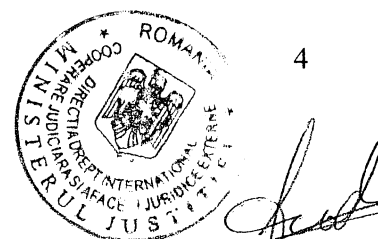
Articolul 8 – Recursuri judiciare

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a se asigura că persoanele interesate afectate de măsurile prevăzute la articolele 3, 4 și 5 și celelalte prevederi în materie din prezenta Secțiune, să dispună de posibilitatea de a avea acces efectiv la justiție pentru a-și apăra drepturile.

Articolul 9 – Infrațiuni de spălare a banilor

1. Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a conferi caracterul de infracțiune, conform dreptului său intern, atunci când sunt comise cu intenție, următoarele fapte:

a. transformarea sau transferul bunurilor, cunoscând că aceste bunuri constituie produse, în scopul de a disimula sau a ascunde originea ilicită a acestor bunuri ori de a ajuta orice persoană implicată în comiterea unei infracțiuni predicat să se sustragă de la consecințele juridice ale faptelor sale;

b. disimularea sau ascunderea naturii, originii, amplasării, dispunerii, circulației, ori a proprietății reale a bunurilor sau a drepturilor relative la acestea, despre care autorul știe că aceste bunuri constituie produse;

și, sub rezerva principiilor sale constituționale și a conceptelor fundamentale ale sistemului său juridic;

c. achiziționarea, deținerea sau folosirea bunurilor despre care cel care le achiziționează, le deține sau le folosește știe, în momentul dobândirii lor, că acestea constituie produse;

d. participarea, asocierea, conspirarea pentru a comite una din infracțiunile prevăzute în prezentul articol, precum și tentativa, complicitatea, instigarea, facilitarea și consilierea privind comiterea oricăreia dintre infracțiunile specificate în prevederile prezentului articol.

2. În scopul punerii în practică sau aplicării paragrafului 1 al prezentului articol:

a. nu are relevanță faptul că infracțiunea predicat ține sau nu de jurisdicția penală a statului parte;

b. se poate prevedea că infracțiunile enunțate în acest paragraf nu se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiunea predicat;

c. cunoașterea, intenția sau scopul ca element al uneia din infracțiunile prevăzute în acest paragraf se poate deduce din circumstanțele obiective ale faptei.

3. Fiecare parte poate adopta măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a conferi, în baza dreptului său intern, caracterul de infracțiune tuturor sau a unora dintre faptele prevăzute la paragraful 1 din prezentul articol, într-unul sau în ambele cazuri prezentate mai jos, când infractorul:

a. a suspectat faptul că bunurile reprezentau produse;

b. trebuia să presupună că bunurile constituiau produse.

4. Cu condiția ca paragraful 1 din prezentul articol să se aplice în cazul infracțiunilor predicat prevăzute în Anexa la Convenție, fiecare parte din Comunitatea Europeană poate, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretatului General al Consiliului Europei, să declare că paragraful 1 din prezentul articol se aplică:

a. doar în măsura în care pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea predicat este mai mare de un an sau pentru acele State care au un minimum general pentru infracțiuni în sistemul juridic propriu, în măsura în care infracțiunea este sancționată cu privarea de libertate sau cu un ordin de reținere pentru un minim mai mare de șase luni; și/sau

b. doar în cazul unor infracțiuni predicat precizate; și/sau

c. în cazul unei categorii de infracțiuni grave conform legislației naționale a statului parte la Convenție.

5. Fiecare stat parte se va asigura că o condamnare anterioară sau simultană pentru o infracțiune predicat nu este o condiție pentru o condamnare pentru spălare de bani.

6. Fiecare stat parte se va asigura că este posibilă condamnarea pentru spălare de bani, conform prezentului articol, acolo unde se dovedește faptul că bunurile, ce fac obiectul paragrafului 1.a sau b din prezentul articol, provin dintr-o infracțiune predicat fără a fi necesar să se stabilească exact care infracțiune.

7. Fiecare stat parte se va asigura că infracțiunile predicat de spălare de bani acoperă și activități desfășurate într-un alt stat, și care constituie o infracțiune în statul respectiv și ar fi constituit o infracțiune predicat dacă ar fi avut loc pe teritoriul statului respectiv. Fiecare stat parte poate stabili că singura condiție este ca fapta să fi constituit o infracțiune predicat dacă ar fi avut loc pe teritoriul propriului stat.

Articolul 10 – Răspunderea persoanelor juridice

1. Fiecare stat parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru infracțiunile de spălare de bani stabilite în conformitate cu prezenta Convenție, comise în interesul lor de orice persoană fizică, ce acționează fie în nume propriu fie ca parte a unui organ al persoanei juridice, care deține o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, în baza:

a. unei împuterniciri de reprezentare a persoanei juridice; sau

b. unei atribuții de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau

c. unei atribuții de a exercita control în interiorul persoanei juridice respective, precum și în cazul implicării unei astfel de persoane fizice în calitate de complice sau instigator în infracțiunile menționate mai sus.

2. În afară de cazurile deja prevăzute la paragraful 1, fiecare stat parte va lua măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică poate fi trasă la răspundere în cazul în care lipsa de supraveghere și control de către o persoană fizică prevăzută în paragraful 1 a făcut posibilă comiterea faptelor penale menționate la paragraful 1 în avantajul persoanei juridice respective, de către o persoană fizică subordonată persoanei juridice respective.

3. Răspunderea unei persoane juridice în conformitate cu prezentul articol nu va exclude procedurile judiciare penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la comiterea faptelor penale menționate în paragraful 1.

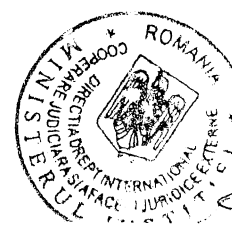
4. Fiecare stat parte se va asigura că persoanele juridice răspunzătoare conform prezentului articol vor face obiectul unor sancțiuni penale sau de altă natură, efective, proporționale și descurajatoare, inclusiv sancțiuni pecuniare.

Articolul 11 – Hotărârile anterioare

Fiecare stat parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri necesare ce vor permite luarea în considerare, atunci când se stabilește o pedeapsă, a hotărârilor definitive pronunțate într-un alt stat parte la Convenție, împotriva unei persoane fizice sau juridice, privind infracțiuni definite conform prezentei Convenții.

Secțiunea 2 – Unitatea de informații financiare (UIF) și prevenirea

Articolul 12 – Unitatea de informații financiare (UIF)

1. Fiecare stat parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a înființa UIF conform prevederilor prezentei Convenții.

2. Fiecare stat parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a asigura accesul UIF, în mod direct și prompt la informații financiare, cu caracter administrativ și privind aplicarea legii ce îi sunt necesare pentru îndeplinirea corespunzătoare a funcțiilor sale, inclusiv analiza rapoartelor privind tranzacții suspecte.

Articolul 13 – Măsuri menite să împiedice activitățile de spălare de bani

1. Fiecare stat parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru instituirea unui regim intern, complex, de reglementări și supraveghere sau monitorizare pentru a împiedica spălarea banilor și va lua în considerare standardele internaționale în domeniu, în special recomandările adoptate de Forțele de acțiune în domeniul financiar privind spălarea banilor (FATF).

2. În această privință, fiecare stat parte va adopta acele măsuri legislative sau de altă natură ce vor fi necesare pentru a:

a. solicita persoanelor fizice și juridice implicate în activități ce pot fi folosite în scopul spălării de bani și privind aceste activități ca să:

i. identifice și să verifice identitatea clienților acestora și, unde este cazul, beneficiarii finali ai acestora și conduita în cadrul relațiilor de afaceri, ținându-se cont de o abordare bazată pe risc;

ii. raporteze suspiciuni privind activități de spălare de bani ce fac obiectul măsurilor de siguranță;

iii. să ia măsuri secundare cum ar fi crearea unei baze de date a identității clienților și a tranzacțiilor, a instruirii personalului și stabilirii politicii și procedurilor interne și, dacă este cazul, adaptată la dimensiunea și natura activității desfășurate;

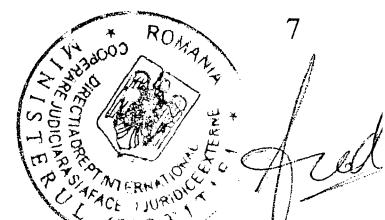
b. interzice persoanelor menționate în sub-paragraful a să divulge faptul că a fost transmis un raport privind o tranzacție suspectă sau informații ce au legătură cu aceasta sau că este în curs de derulare o anchetă împotriva activităților de spălare de bani;

c. se asigura că persoanele menționate în sub-paragraful a fac obiectul unui sistem eficient de monitorizare, și unde este cazul de supervizare, cu scopul de a asigura respectarea de către aceste persoane a condițiilor privind combaterea spălării banilor, acolo unde este cazul în funcție de riscurile implicate.

3. În această privință, fiecare stat parte la Convenție va adopta măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru depistarea transporturilor importante de bani gheață peste graniță.

Articolul 14 – Amânarea tranzacțiilor interne suspecte

Fiecare stat parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a permite UIF sau oricărei alte autorități sau instituții competente să acționeze rapid, acolo unde există suspiciuni că o tranzacție are legătură cu spălarea de bani, pentru a suspenda sau a refuza aprobarea de derulare a tranzacției cu scopul de a analiza tranzacția și a confirma suspiciunea. Fiecare stat poate restrânge astfel de acțiuni la cazurile în care a fost prezentat un raport privind existența unei tranzacții suspecte. Durata maximă a

suspendării sau a amânării derulării tranzacției se supune prevederilor legislației interne în domeniu.

CAPITOLUL IV – Cooperarea internațională

Secțiunea 1 – Principiile cooperării internaționale

Articolul 15 – Principiile generale și măsurile privind cooperarea internațională

1. Părțile vor coopera între ele pe cât mai mult posibil în vederea derulării anchetelor și a procedurilor judiciare ce au ca scop confiscarea instrumentelor și a produselor.
2. Fiecare stat parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri necesare ce îi vor permite respectarea condițiilor din prezentul capitol privind cereri:
 - a. de confiscare a anumitor bunuri ce reprezintă produse sau instrumente, precum și pentru confiscarea produselor constând în cererea de a plăti o sumă de bani reprezentând contravaloarea produselor;
 - b. de asistență în scopul cercetării și luării măsurilor provizorii privind oricare dintre formele de confiscare menționate la lit. a), mai sus.
3. Asistența în vederea derulării anchetei și măsurile provizorii solicitate conform paragrafului 2.b vor fi realizate în conformitate cu legislația internă a statului parte la Convenție. Acolo unde solicitarea privind una dintre aceste măsuri specifică formalități sau proceduri necesare conform legislației statului solicitant, chiar dacă necunoscut statului căruia i se adresează solicitarea, acesta din urmă va da curs solicitării în măsura în care acțiunea solicitată nu contravine principiilor sale legale fundamentale.
4. Fiecare stat parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a se asigura că solicitările venite din partea altor state de identificare, urmărire, blocare sau punere de sechestru asupra produselor și instrumentelor, au aceeași prioritate ca și solicitările adresate în cadrul procedurilor interne.

Secțiunea 2 – Asistența în faza cercetării penale

Articolul 16 – Obligația de a acorda asistență

Părțile își vor acorda, la cerere, asistența reciprocă cea mai largă pentru identificarea și urmărirea instrumentelor, produselor și altor bunuri ce pot face obiectul confiscării. Asistența va include orice măsuri de furnizare de probe privind existența, situarea sau deplasarea, natura, statutul juridic sau valoarea bunurilor amintite.

Articolul 17 – Cereri de informații privind conturi bancare

1. Fiecare stat parte, conform prevederilor prezentului articol, va lua măsurile necesare pentru a stabili, ca răspuns la solicitarea unui alt stat, dacă o persoană fizică sau juridică ce face obiectul unei anchete deține sau are sub control unul sau mai multe conturi, oricare ar fi natura acestora, la orice bancă situată pe teritoriul său și dacă da, să furnizeze detaliile conturilor respective.
2. Obligația stipulată în prezentul articol se aplică doar în măsura în care informațiile se află în posesia băncii la care este deschis contul.

3. În afară de condițiile precizate în Articolul 37, în cererea sa, partea solicitantă:

a. va declara de ce consideră că informațiile solicitate ar putea fi de o importanță deosebită în ancheta privind infracțiunea respectivă;

b. va justifica de ce crede că banca din statul căruia i se adresează solicitarea deține contul respectiv și va preciza, pe cât posibil, care sunt băncile și /sau conturile; și

c. va include informațiile suplimentare disponibile care pot facilita soluționarea cererii.

4. Statul căruia i se adresează solicitarea poate condiționa soluționarea cererii de îndeplinirea aceluiași condiții ca și în cazul solicitărilor de percheziție sau punere de sechestru.

5. Fiecare stat sau Comunitatea Europeană, la momentul semnării sau odată cu depunerea documentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, poate printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că prezentul articol se aplică doar categoriilor de infracțiuni precizate în lista cuprinsă în Anexa la Convenție.

6. Părțile pot extinde aceste prevederi la conturile deținute în instituții financiare non-bancare. Astfel de extinderi pot fi operate cu respectarea principiului reciprocității.

Articolul 18 – Solicități de informații privind tranzacțiile bancare

1. La cererea unei alte Părți, Statul parte căruia i se adresează solicitarea va furniza detaliile conturilor specificate și ale operațiunilor bancare ce au fost realizate pe parcursul unei perioade de timp specificate într-unul sau mai multe conturi precizate în solicitare, inclusiv detaliile privind orice cont de la care se trimit sau în care se primesc fonduri.

2. Obligația prevăzută în prezentul articol se aplică doar în măsura în care informațiile solicitate se află în posesia băncii la care este deschis contul.

3. În afară de condițiile stipulate în Articolul 37, Statul parte care adresează solicitarea va preciza în cererea sa de ce consideră că informațiile solicitate sunt relevante pentru ancheta penală privind infracțiunea respectivă.

4. Partea căreia i se adresează solicitarea poate condiționa soluționarea cererii de îndeplinirea aceluiași condiții ca și în cazul solicitărilor de percheziție sau punere de sechestru.

5. Părțile pot extinde aceste prevederi la conturile deținute în instituții financiare non-bancare. Astfel de extinderi pot fi operate cu respectarea principiului reciprocității.

Articolul 19 – Cereri de monitorizare a tranzacțiilor bancare

1. Fiecare Stat parte se va asigura că, la solicitarea unei alte Părți, poate monitoriza, pe o perioadă precizată, operațiunile bancare realizate printr-unul sau mai multe conturi precizate în cerere și poate comunica Părții solicitante, rezultatele monitorizării.

2. În afară de condițiile stipulate în Articolul 37, Partea care adresează solicitarea va preciza în cererea sa de ce consideră că informațiile solicitate sunt relevante pentru ancheta penală privind infracțiunea respectivă.

3. Decizia de monitorizare se va lua în fiecare caz în parte de autoritățile competente aparținând statului căruia i se adresează solicitarea, cu respectarea legislației naționale a statului respectiv.

4. Detaliile practice privind monitorizarea vor fi stabilite de autoritățile competente aparținând celor două state cel solicitant și cel căruia i se adresează solicitarea.

5. Părțile pot extinde aceste prevederi la conturile deținute în instituții financiare non-bancare.

Articolul 20 – Transmiterea spontană de informații

Fără a prejudicia propriile sale cercetări sau proceduri, o parte poate, fără cerere prealabilă, să transmită unei alte părți informații asupra instrumentelor și produselor când apreciază că prin comunicarea acestor informații ar putea ajuta partea destinatară să inițieze sau ar putea duce la bun sfârșit cercetări ori proceduri sau când aceste informații ar putea conduce la formularea unei cereri de către această parte în baza prezentului capitol.

Secțiunea 3 – Măsuri provizorii

Articolul 21 – Obligația de a lua măsuri provizorii

1. La solicitarea unei alte Părți care a inițiat proceduri penale sau proceduri în vederea confiscării, un stat Parte va lua măsurile provizorii necesare, cum ar fi blocarea sau punerea sub sechestru, pentru a împiedica manipularea, transferul sau înstrăinarea bunurilor care, într-o etapă ulterioară, pot face obiectul unor cereri de confiscare sau care ar permite soluționarea cererii.

2. O parte care a primit o cerere de confiscare conform Articolului 23, dacă i se va solicita, va lua măsurile menționate la paragraful 1 din prezentul articol, cu privire la orice bunuri ce fac obiectul unei cereri sau care ar putea răspunde cererii.

Articolul 22 – Executarea măsurilor provizorii

1. După adoptarea măsurilor provizorii solicitate conform paragrafului 1 de la Articolul 21, partea solicitantă va furniza cât mai rapid posibil părții căreia îi adresează solicitarea, orice informații care ar putea pune în dubiu sau ar putea modifica măsurile provizorii. Partea solicitantă va furniza de asemenea fără întârziere toate informațiile complementare cerute de Partea căreia i se adresează solicitarea și care sunt necesare pentru implementarea și continuarea măsurilor provizorii.

2. Înainte de ridicarea oricărei măsuri provizorii adoptate în conformitate cu prezentul articol, Partea căreia îi este adresată solicitarea va da ocazia părții solicitante, acolo unde acest lucru este posibil, să prezinte motivele pentru menținerea măsurii respective.

Secțiunea 4 – Confiscarea

Articolul 23 – Obligația de a confisca

1. O Parte care a primit o solicitare de confiscare, din partea unui alt Stat parte, privind instrumente sau produse aflate pe teritoriul său trebuie:

a. să execute o hotărâre de confiscare luată de o instanță aparținând unei părți solicitante legat de astfel de instrumente sau produse; sau

b. să prezinte solicitarea autorităților sale competente cu scopul de a obține o hotărâre de confiscare și dacă aceasta este acordată, să o execute.

2. În scopul aplicării paragrafului 1.b din prezentul articol, orice Parte va avea, oricând acest lucru este necesar, competența de a iniția proceduri de confiscare în conformitate cu propria legislație.

3. Prevederile paragrafului 1 din prezentul articol se aplică și în cazul confiscărilor ce constau în obligația de a plăti o sumă de bani egală cu valoarea produselor dacă bunurile asupra cărora se aplică măsura de confiscare se găsesc pe teritoriul statului căruia i se adresează solicitarea. În astfel de cazuri, când se aplică măsura confiscării conform paragrafului 1, partea căreia i se adresează solicitarea va exercita, dacă nu se face plata, măsura de confiscare asupra oricăror bunuri disponibile.

4. Dacă o cerere de confiscare privește anumite bunuri, Părțile pot conveni ca partea căreia i se adresează solicitarea să aplice măsura de confiscare sub forma unei obligații la plata unei sume de bani corespunzătoare valorii bunurilor.

5. Părțile vor coopera cât mai mult posibil, conform legislației interne, cu acele părți care solicită executarea măsurilor echivalente confiscării ce conduc la privarea de bunuri, ceea ce nu constituie sancțiune penală, atâta timp cât astfel de măsuri sunt dispuse de o autoritate juridică aparținând statului solicitant, vis-a-vis de fapta penală, cu condiția să se fi stabilit să bunurile constituie produse sau alte bunuri în sensul Articolului 5 din prezenta Convenție.

Articolul 24 – Executarea măsurii de confiscare

1. Procedurile de obținere și aplicare a confiscării conform articolului 23 vor fi reglementate de legislația părții căreia i se adresează solicitarea.

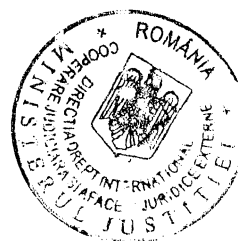
2. Partea căreia i se adresează solicitarea trebuie să țină cont de probele privind faptele în măsura în care acestea sunt precizate într-o sentință sau într-o hotărâre judecătorească a statului solicitant, sau în măsura în care sentințele sau hotărârile respective sunt întemeiate pe ele.

3. Fiecare Stat sau Comunitatea Europeană poate, la momentul semnării sau odată cu depunerea documentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că paragraful 2 din prezentul articol se aplică doar cu respectarea principiilor constituționale proprii și a conceptelor fundamentale ale sistemului său juridic.

4. Dacă măsura confiscării constă în obligația de a plăti o sumă de bani, autoritatea competentă a Părții căreia i se adresează solicitarea va converti suma respectivă în moneda Statului respectiv la rata de schimb a zilei când a fost pronunțată hotărârea de executare a măsurii de confiscare.

5. În cazul Articolului 23, paragraful 1.a, doar partea solicitantă are dreptul de a decide privind aplicarea revizuirii hotărârii de confiscare.

Articolul 25 – Bunuri confiscate

1. Bunurile confiscate de o Parte conform articolelor 23 și 24 din prezenta Convenție, vor fi la dispoziția părții respective în conformitate cu legislația internă și procedurile administrative.

2. Atunci când răspund unei solicitări făcute de o altă Parte conform Articolelor 23 și 24 din prezenta Convenție, în măsura în care legislația internă permite și dacă li se solicită, Părțile vor acorda prioritate returnării bunurilor confiscate părții solicitante astfel încât să poată compensa victimele infracțiunii sau să restituie bunurile proprietarilor lor de drept.

3. Atunci când acționează la cererea făcută de o altă Parte în conformitate cu articolele 23 și 24 din prezenta Convenție, o Parte poate acorda o atenție deosebită încheierii de acorduri privind dispunerea în comun cu alte Părți în mod regulat sau de la caz la caz, în conformitate cu legislația internă și procedurile administrative.

Articolul 26 – Dreptul de executare și valoarea maximă a bunurilor supuse confiscării

1. O cerere de confiscare prezentată conform articolelor 23 și 24 nu afectează dreptul Părții solicitante de a aplica ea însăși hotărârea de confiscare.

2. Nicio dispoziție a prezentei Convenții nu va fi interpretată astfel încât să permită ca valoarea totală a confiscării să depășească valoarea sumei de bani specificată în hotărârea de confiscare. Dacă o Parte constată o astfel de situație, Părțile interesate vor începe consultări pentru evitarea unei astfel de situații.

Articolul 27 – Privarea de libertate

Partea solicitată nu poate dispune privarea de libertate și nici nu poate lua vreo măsură restrictivă de libertate ca urmare a cererii prezentate în baza art. 23, dacă partea solicitantă a precizat aceasta în cerere.

Secțiunea 5 – Refuzul și amânarea cooperării

Articolul 28 – Motivele refuzului

1. Cooperarea conform prezentului capitol poate fi refuzată dacă:

a. măsura solicitată contravine principiilor fundamentale ale ordinii juridice a Părții căreia îi este adresată solicitarea; sau

b. executarea cererii riscă să aducă prejudicii suveranității, securității, ordinii publice, sau altor interese esențiale ale Părții căreia îi este adresată solicitarea; sau

c. în opinia Părții căreia îi este adresată solicitarea, importanța cazului nu justifică luarea acțiunea solicitată; sau

d. infracțiunea la care face referire solicitarea este o infracțiune de natură fiscală, cu excepția finanțării terorismului; sau

e. infracțiunea la care face referire solicitarea are legătură cu o infracțiune de ordin politic, excepție făcând finanțarea terorismului; sau

f. Partea căreia este adresată solicitarea consideră că întreprinderea acțiunii solicitate ar contraveni principiului ne bis in idem; sau

g. Infracțiunea la care face referire cererea nu constituie o infracțiune conform legislației Părții căreia îi este adresată solicitarea dacă este comisă în jurisdicția acesteia. Totuși acest motiv de refuz se aplică în cazul cooperării conform Secțiunii 2, doar în măsura în care asistența solicitată presupune măsuri coercitive. Acolo unde este necesar respectarea principiului dublei incriminări pentru cooperarea conform prezentului capitol, această condiție va fi considerată ca fiind satisfăcută indiferent dacă ambele Părți încadrează juridic similar fapta sau o denumesc cu aceeași terminologie, cu condiția ca ambele Părți să incrimineze fapta ce stă la baza infracțiunii.

2. Cooperarea conform Secțiunii 2 în măsura în care asistența solicitată implică acțiuni coercitive și conform Secțiunii 3 din prezentul capitol, poate de asemenea fi refuzată dacă măsurile solicitate nu ar fi putut fi luate conform legislației Părții căreia îi este adresată solicitarea în scopul derulării anchetelor și procedurilor legale dacă ar fi fost vorba de un caz similar intern.

3. Acolo unde legislația Părții căreia îi este adresată solicitarea cere acest lucru, cooperarea conform Secțiunii 2, în măsura în care asistența solicitată implică acțiuni coercitive și conform Secțiunii 3 din prezentul capitol poate fi refuzată dacă măsurile solicitate sau orice alte măsuri cu efect similar nu sunt permise de legislația Părții solicitante, sau, în ce privește autoritățile competente din statul solicitant, dacă solicitarea nu este autorizată nici de judecător nici de o altă autoritate juridică, inclusiv de procurori, oricare dintre aceste autorități acționând cu privire la fapte penale.

4. Cooperarea conform Secțiunii 4 din prezentul capitol poate de asemenea fi refuzată dacă:

a. conform legislației părții solicitate măsura de confiscare nu este prevăzută pentru tipul de infracțiune la care face referire cererea; sau

b. fără a aduce atingere obligației impuse conform Articolului 23, paragraful 3, ar fi contrar principiilor legislației interne a Părții căreia îi este adresată solicitarea cu privire la limitele confiscării legat de relația dintre o infracțiune și:

i. un avantaj economic ce poate fi considerat drept produs; sau

ii. bunuri ce pot fi considerate drept instrumente; sau

c. conform legii Părții căreia îi este adresată solicitarea, hotărârea de confiscare nu mai poate fi pronunțată sau executată deoarece s-a prescris; sau

d. fără a aduce atingere Articolului 23, paragraful 5, cererea nu face referire la o condamnare anterioară, sau o decizie de natură juridică sau o declarație într-o astfel de decizie conform căreia o infracțiune sau mai multe infracțiuni au fost comise, în baza căreia a fost dispusă sau este solicitată confiscarea; sau

e. confiscarea fie nu se poate aplica în statul Parte solicitant, fie face încă obiectul instrumentelor obișnuite de apel; sau

f. cererea are legătură cu o hotărâre de confiscare rezultată dintr-o hotărâre pronunțată în absența persoanei împotriva căreia hotărârea a fost emisă și, în opinia Părții căreia i se adresează solicitarea, procedurile derulate de Partea solicitantă ce au condus la o astfel

de decizie nu au respectat minimum de drepturi de apărare recunoscute ca aparținând fiecărei persoane împotriva căreia se aduce o acuzație penală.

5. Pentru paragraful 4 f din prezentul articol, nu se consideră că o hotărâre a fost pronunțată în absența dacă:

a. a fost confirmată sau pronunțată după manifestarea opiniei contrare a părții interesate; sau

b. a fost pronunțată în apel, cu condiția ca apelul să fi fost făcut de către persoana interesată.

6. Atunci când se examinează, în sensul alin. 4 lit. f), dacă dreptul minim la apărare a fost respectat, partea solicitată va ține seama de faptul că persoana interesată a încercat în mod deliberat să se sustragă justiției sau că această persoană, având posibilitatea de a recurge la o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești pronunțate în absența sa, nu s-a folosit de această posibilitate. La fel se va proceda atunci când persoana interesată nu s-a prezentat și nici nu a cerut amânarea judecății, deși a fost legal citată.

7. O parte nu va putea invoca secretul bancar pentru a justifica refuzul de a coopera astfel cum prevede acest capitol. Atunci când dreptul său intern prevede, o parte poate pretinde ca o cerere de cooperare care ar implica ridicarea secretului bancar să fie autorizată fie de către judecător, fie de către o altă autoritate judiciară, inclusiv de Ministerul Public, aceste autorități acționând în materia infracțiunilor.

8. Fără prejudicierea motivului de refuz prevăzut la alin. 1 lit. a) din prezentul articol:

a. faptul că persoana care face obiectul unei cercetări sau al unei hotărâri de confiscare dispuse de autoritățile părții solicitante este o persoană juridică nu poate fi invocat de partea solicitată ca un obstacol în calea oricărei colaborări în baza prezentului capitol;

b. faptul că persoana fizică împotriva căreia a fost luată o hotărâre de confiscare a produselor a decedat ulterior, precum și faptul că o persoană juridică împotriva căreia a fost luată o hotărâre de confiscare a produselor a fost dizolvată ulterior nu va putea fi invocat ca obstacol în vederea acordării asistenței prevăzute la art. 23, paragraful 1.a.

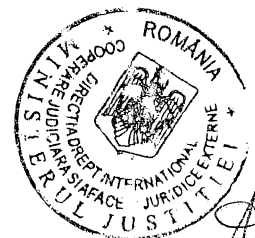
c. faptul că persoana anchetată sau care face obiectul unui ordin de confiscare emis de autoritățile Părții solicitante este menționată atât ca autorul faptei penale cât și al activității de spălare de bani, în conformitate cu Articolul 9.2.b din prezenta Convenție, nu va fi invocat de Partea căreia i se adresează solicitarea ca un obstacol în calea cooperării conform prezentului capitol.

Articolul 29 – Amânarea

Partea solicitată poate decide amânarea executării măsurilor solicitate printr-o cerere, dacă acestea riscă să aducă prejudicii cercetărilor sau procedurilor inițiate de autoritățile sale.

Articolul 30 – Soluționarea parțială sau condiționată a unei cereri

Acceptarea parțială sau condiționată a unei cereri înainte de a refuza sau a amâna cooperarea în baza prezentului capitol, partea solicitată examinează, dacă este cazul

după consultarea părții solicitante, dacă o poate accepta parțial sau sub rezerva unor condiții pe care le consideră necesare.

Secțiunea 6 – Notificarea și protejarea drepturilor terțelor părți

Articolul 31 – Notificarea documentelor

1. Părțile își vor acorda reciproc sprijinul cel mai larg posibil pentru notificarea actelor judiciare cu privire la persoanele afectate de măsurile provizorii și de confiscare.

2. Nicio dispoziție a prezentului articol nu vizează să împiedice:

a. posibilitatea de a adresa acte judiciare pe canale poștale direct persoanelor care se află în străinătate;

b. posibilitatea ca persoanele oficiale din cadrul ministerelor, funcționarii sau alte persoane competente din partea de unde sunt transmise documentele să procedeze la notificarea și semnarea actelor judiciare direct prin intermediul autorităților consulare ale acestei părți sau prin grija oficialilor ministeriali, funcționarilor ori altor persoane competente ale părții de destinație,

exceptând cazul în care partea de destinație face o declarație contrară secretarului general al Consiliului Europei în momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

3. Cu ocazia notificării în străinătate a actelor judiciare referitoare la persoane față de care s-au luat măsuri provizorii sau hotărâri de confiscare ordonate în partea de origine, această parte va informa persoanele în cauză cu privire la căile de atac în justiție prevăzute de legislația sa.

Articolul 32 –Recunoașterea hotărârilor străine

1. Sesizată cu o cerere de cooperare conform secțiunilor a 3-a și a 4-a, partea solicitată va recunoaște orice hotărâre judiciară luată în țara solicitantă în ceea ce privește drepturile revendicate de către terți.

2. Recunoașterea va putea fi refuzată:

a. dacă terții nu au avut posibilitatea suficientă de a-și valorifica drepturile; sau

b. dacă hotărârea este incompatibilă cu o hotărâre deja luată în partea solicitată în aceeași problemă; sau

c. dacă ea este incompatibilă cu ordinea publică din partea solicitată; sau

d. dacă decizia a fost luată contrar dispozițiilor în materie de competență exclusivă prevăzută de dreptul părții solicitate

Secțiunea 7 – Reguli de procedură și alte reguli generale

Articolul 33 – Autoritatea centrală

1. Părțile vor desemna o autoritate centrală sau, dacă este necesar, mai multe autorități însărcinate să trimită cererile formulate în baza prezentului capitol, să răspundă la acestea, să le execute sau să le transmită autorităților care au competența de a le executa.

2. Fiecare parte va comunica secretarului general al Consiliului Europei, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, denumirea și adresa autorităților desemnate în aplicarea alin. 1 al prezentului articol.

Articolul 34 – Comunicarea directă

1. Autoritățile centrale vor comunica direct între ele.

2. În caz de urgență cererile și comunicările prevăzute în prezentul capitol pot fi trimise direct de către autoritățile judiciare, inclusiv de către Ministerul Public, ale părții solicitante către autoritățile corespunzătoare ale părții solicitate. Într-un astfel de caz o copie trebuie trimisă simultan autorității centrale a părții solicitate prin intermediul autorității centrale a părții solicitante.

3. Orice cerere sau comunicare formulată în aplicarea alin. 1 și 2 ale prezentului articol poate fi prezentată prin intermediul Organizației Internaționale a Poliției Criminale (INTERPOL).

4. Dacă o cerere este prezentată în baza alin. 2 și dacă autoritatea sesizată nu este competentă pentru a-i da curs, aceasta o va transmite autorității competente din țara sa și va informa direct partea solicitantă despre această situație.

5. Cererile sau comunicările prezentate în baza dispozițiilor secțiunii a 2-a din prezentul capitol, care nu implică măsuri coercitive, vor putea fi transmise direct de către autoritatea competentă a părții solicitante către autoritatea competentă a părții solicitate.

6. Proiectele de cerere și comunicări prevăzute de prezentul capitol pot fi trimise direct de autoritățile judiciare ale Părții solicitante autorităților competente din statul căruia i se adresează solicitarea înainte de o cerere oficială pentru a asigura soluționarea acesteia în mod eficient la primire și pentru a se asigura că cererea cuprinde suficiente informații și documente ajutătoare pentru a îndeplini condițiile legislației Părții căreia i se adresează solicitarea.

Articolul 35 – Tipurile cererilor și limbile folosite

1. Toate cererile prevăzute de prezentul capitol vor fi prezentate în scris. Ele pot fi transmise electronic sau prin orice alt mijloc de telecomunicații, cu condiția ca Partea solicitantă să fie pregătită să prezinte la cerere un exemplar scris al unei astfel de comunicări și originalul. Totuși, fiecare Parte poate oricând printr-o declarație adresată Secretarului general al Consiliului Europei, să arate condițiile în care este gata să accepte și să dea curs cererilor primite pe cale electronică sau prin orice alte instrumente de comunicare.

2. În conformitate cu prevederile paragrafului 3 din prezentul articol, nu sunt necesare traduceri cererilor sau ale documentelor anexate.

3. La momentul semnării sau odată cu depunerea documentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, orice Stat din Comunitatea Europeană poate comunica Secretarului General al Consiliului Europei o declarație prin care specifică faptul că își rezervă dreptul de a cere ca solicitările ce îi sunt prezentate și documentele asociate lor să fie însoțite de o traducere în limba țării respective sau într-una dintre limbile oficiale ale Consiliului Europei sau într-una dintre limbile indicate. Cu aceeași ocazie se poate arăta gata să accepte traduceri în orice altă limbă pe care o va preciza. Celelalte părți pot aplica regula reciprocității.

Articolul 36 – Legalizarea

Documentele transmise conform prevederilor prezentului capitol vor fi scutite de orice formalități de legalizare.

Articolul 37 – Conținutul cererii

1. Orice cerere de cooperare prevăzută de prezentul capitol trebuie să precizeze:

a. autoritatea de la care emană și autoritatea însărcinată să pună în aplicare cercetările sau procedurile;

b. obiectul și motivul cererii;

c. cauza, inclusiv faptele pertinente (cum ar fi: data, locul și circumstanțele infracțiunii) la care se referă cercetările sau procedurile, exceptând cazurile cererii de notificare;

d. în măsura în care cooperarea implică măsuri coercitive:

i. textul dispozițiilor legale sau, dacă nu este posibil, o prezentare a legii aplicabile; și

ii. o indicație conform căreia măsura solicitată sau orice altă măsură având efecte similare ar putea fi luată pe teritoriul părții solicitante în virtutea propriei legislații;

e. dacă este necesar și în măsura posibilului:

i. detalii privind persoana sau persoanele avute în vedere, incluzând numele, data și locul nașterii, cetățenia și locul unde se află, iar dacă este vorba despre o persoană juridică, sediul acesteia; și

ii. bunurile în legătură cu care se solicită cooperarea, amplasarea acestora, legăturile cu persoana sau persoanele în cauză, orice legătură cu infracțiunea, precum și orice informație cu privire la interesele altei persoane cu privire la aceste bunuri; și

f. orice procedură specială pe care partea solicitantă o solicită.

2. Atunci când o cerere privind o măsură provizorie conform secțiunii a 3-a vizează punerea sub sechestru a unui bun care ar putea face obiectul unei hotărâri de confiscare constând în obligația de a plăti o sumă de bani, această cerere trebuie, de asemenea, să indice suma maximă care se dorește a fi recuperată cu privire la acest bun.

3. Pe lângă indicațiile menționate la alin. 1, orice cerere formulată în aplicarea secțiunii a 4-a trebuie să conțină:

a. în cazul art. 23 , paragraful 1.a:

i. o copie certificată potrivit legii de pe hotărârea de confiscare dată de tribunalul părții solicitante și precizarea motivelor care stau la baza hotărârii, dacă nu sunt indicate în hotărârea însăși;

ii. o atestare din partea autorității competente a părții solicitante, conform căreia hotărârea de confiscare este executorie și nu este supusă căilor ordinare de atac;

iii. informații privind măsura în care hotărârea trebuie să fie executată; și

iv. informații cu privire la necesitatea de a lua măsuri provizorii;

b. în cazul art. 23 paragraful 1.b, o expunere a faptelor, invocată de partea solicitantă, care să fie suficientă pentru a permite părții solicitate să obțină o decizie în baza dreptului său intern;

c. atunci când terții au avut posibilitatea de a-și revendica drepturi, documente care să dovedească faptul că ei au avut această posibilitate.

Articolul 38 – Vicii ale cererilor

1. Dacă cererea nu este conformă dispozițiilor prezentului capitol sau dacă informațiile nu sunt suficiente pentru a permite părții solicitate să ia o decizie cu privire la cerere, această parte poate solicita părții solicitante să își modifice cererea sau să o completeze cu informații suplimentare.

2. Partea solicitată poate fixa un termen pentru obținerea acestor modificări sau informații.

3. În perioada în care așteaptă obținerea modificărilor sau a informațiilor solicitate cu privire la o cerere prezentată în aplicarea secțiunii a 4-a din prezentul capitol, partea solicitată poate dispune orice măsură avută în vedere de secțiunile a 2-a și a 3-a din prezentul capitol.

Articolul 39 – Concursul de cereri

1. Atunci când o parte solicitată primește mai mult decât o cerere, prezentată în baza secțiunilor a 3-a și a 4-a din prezentul capitol, cu privire la aceeași persoană sau la aceleași bunuri, concursul de cereri nu împiedică partea solicitată să examineze cererile pentru care trebuie luate măsuri provizorii.

2. În cazul unui concurs de cereri prezentate în baza secțiunii a 4-a din prezentul capitol, partea solicitată va avea în vedere să consulte părțile solicitante.

Articolul 40 – Obligația de motivare

Partea solicitată trebuie să motiveze orice hotărâre de refuz, de amânare sau de condiționare a oricărei cooperări solicitate în baza prezentului articol.

Articolul 41 – Informarea

1. Partea solicitată informează fără întârziere partea solicitantă:

- a. despre măsurile luate imediat în baza unei cereri formulate în temeiul prezentului capitol;
- b. despre rezultatul final al măsurilor luate ca urmare a cererii;
- c. despre o hotărâre de refuz, de amânare sau de condiționare, totală sau parțială, în orice cooperare prevăzută de prezentul capitol;
- d. despre orice împrejurări care fac imposibilă executarea măsurilor solicitate sau care sunt de natură să o întârzie în mod considerabil; și
- e. în cazul măsurilor provizorii adoptate pe baza unei cereri formulate în aplicarea secțiunilor a 2-a și a 3-a din prezentul capitol, despre dispozițiile dreptului său intern care automat ar atrage ridicarea măsurii.

2. Partea solicitantă informează fără întârziere partea solicitată:

- a. despre orice revizuire, decizie sau alt fapt care înlătură total ori parțial caracterul executoriu al hotărârii de confiscare;
- b. despre orice schimbare, în fapt sau în drept, care ar face de acum înainte nejustificată orice acțiune întreprinsă în baza prezentului articol.

3. Când o parte solicită confiscarea bunurilor în mai multe părți, în baza aceleiași hotărâri de confiscare, ea va informa toate părțile în cauză cu privire la executarea hotărârii.

Articolul 42 – Utilizarea restrânsă

1. Partea solicitată poate condiționa executarea unei cereri de faptul ca informațiile sau elementele de probă obținute să nu fie, fără consimțământul său prealabil, utilizate sau transmise de către autoritățile părții solicitante în scopul altor cercetări sau proceduri decât cele precizate în cerere.

2. Fiecare Stat sau Comunitatea Europeană poate, la momentul semnării sau odată cu depunerea documentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, prin declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că fără consimțământul său prealabil, informațiile și probele furnizate de statul respectiv conform prevederilor prezentului capitol nu pot fi utilizate sau transmise de către autoritățile Părții solicitante în anchete sau proceduri altele decât cele specificate în cerere.

Articolul 43 – Confidențialitatea

1. Partea solicitantă poate cere părții solicitate să păstreze confidențialitatea cererii și conținutului acesteia, cu excepția măsurilor necesare pentru executarea acesteia. Dacă partea solicitată nu se poate conforma acestei condiții de confidențialitate, va trebui să informeze partea solicitantă în cel mai scurt termen posibil.

2. Partea solicitantă trebuie, dacă i se cere, cu condiția ca cererea să nu fie contrară principiilor fundamentale ale dreptului său intern, să păstreze confidențialitatea tuturor mijloacelor de probă și a informațiilor comunicate de partea solicitată, mai puțin în măsura în care dezvăluirea lor este necesară cercetărilor sau procedurii descrise în cerere.

3. Sub rezerva dispozițiilor dreptului său intern, o parte care a primit spontan informații în baza art. 10 trebuie să se conformeze oricărei condiții de confidențialitate solicitate de

partea care transmite informația. Dacă cealaltă parte nu se poate conforma unei asemenea condiții, ea trebuie să informeze despre aceasta partea care transmite informația, în cel mai scurt termen.

Articolul 44 – Cheltuieli

Cheltuielile obișnuite necesare pentru executarea unei cereri sunt în sarcina părții solicitate. Atunci când cheltuieli importante sau extraordinare se dovedesc necesare pentru a da curs unei cereri, părțile se pun de acord pentru a stabili condițiile în care cererea se va executa, precum și cu privire la modalitatea în care cheltuielile vor fi suportate.

Articolul 45 – Daune-interese

1. Atunci când o acțiune privind responsabilitatea în materie de daune rezultând dintr-un act sau dintr-o omisiune în legătură cu cooperarea prevăzută în prezentul capitol a fost inițiată de către o persoană, părțile implicate se vor consulta, dacă este cazul, asupra repartizării eventuale a reparațiilor datorate.

2. O parte căreia îi este adresată o cerere de despăgubire va informa fără întârziere cealaltă parte pentru a stabili dacă aceasta poate avea un interes în acest caz.

CAPITOLUL V – Cooperarea între UIF

Articolul 46 – Cooperarea între UIF

1. Părțile se vor asigura că UIF definite în prezenta Convenție vor coopera în scopul combaterii spălării banilor, pentru a aduna și a analiza sau dacă este cazul, pentru a cerceta în cadrul UIF informații relevante privind orice fapte ce pot indica activități de spălare de bani, în conformitate cu competențele lor la nivel național.

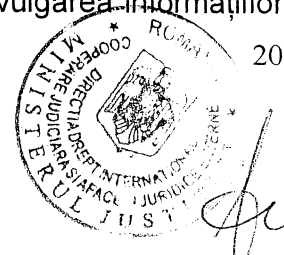
2. Pentru paragraful 1, fiecare parte se va asigura că UIF fac schimb, în mod spontan sau la cerere fie în conformitate cu prezenta Convenție fie în conformitate cu memorandumuri de înțelegere existente sau viitoare compatibile cu prezenta Convenție, de orice informații accesibile ce pot fi relevante în procesarea sau analiza informațiilor sau, dacă este cazul, ce pot fi utile în investigații derulate de UIF privind tranzacțiile financiare ce au legătură cu spălarea de bani și persoanele fizice și juridice implicate.

3. Fiecare Parte se va asigura că îndeplinirea funcțiilor UIF nu va fi afectată de statutul lor intern, indiferent dacă acestea sunt unități administrative, de aplicare a legii sau autorități juridice.

4. Fiecare cerere înaintată conform prezentului articol va fi însoțită de o scurtă prezentare a faptelor cunoscute UIF solicitante. UIF va specifica în cererea sa cum vor fi utilizate informațiile solicitate.

5. Când se formulează o cerere conform prezentului articol, UIF solicitată va furniza toate informațiile relevante, inclusiv informații de natură financiară disponibile și date privind aplicarea legii, solicitate în cerere, fără a fi necesară o scrisoare oficială de cerere conform convențiilor sau acordurilor în vigoare între Părți.

6. UIF poate refuza să divulge informații ce pot pune în pericol o anchetă penală aflată în derulare în statul solicitat sau, în situații excepționale, atunci când divulgarea informațiilor

ar fi disproporționată față de interesele legitime ale persoanei fizice sau juridice sau ale Părții implicate sau ar contraveni principiilor fundamentale ale legislației naționale a Părții solicitate. Orice astfel de refuz va fi explicat corespunzător UIF care solicită informațiile.

7. Informațiile sau documentele obținute conform prezentului articol vor fi utilizate doar în scopurile precizate în paragraful 1. informațiile furnizate de o UIF omoloagă nu vor fi transmise unei terțe părți nici nu vor fi utilizate de UIF beneficiară în alte scopuri decât cele de analiză, fără consimțământul prealabil al UIF furnizoare a informațiilor.

8. La transmiterea de informații și documente conform prezentului articol, UIF care transmite informațiile poate impune restricții și condiții privind utilizarea informațiilor în alte scopuri decât cele specificate în paragraful 7. UIF beneficiară va respecta orice astfel de restricții sau condiții.

9. Atunci când o Parte dorește să utilizeze informațiile transmise sau documentele pentru anchete penale sau urmăriri penale în scopurile specificate în paragraful 7, UIF furnizoare de informații nu poate refuza să accepte o astfel de utilizare, cu excepția cazului în care se supune restricțiilor impuse de legislația națională sau condițiilor prevăzute la paragraful 6. Orice refuz va fi în mod corespunzător justificat.

10. UIF vor lua toate măsurile necesare, inclusiv măsurile de securitate, pentru a se asigura că informațiile furnizate conform prezentului articol nu sunt accesibile și altor autorități, agenții sau departamente.

11. Informațiile prezentate vor fi protejate în conformitate cu Convenția Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 privind protejarea persoanelor vis-a-vis de prelucrarea automată a datelor personale (ETS Nr. 108) și ținând cont de Recomandarea Nr. R(87)15 din 15 septembrie 1987 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei ce reglementează utilizarea datelor personale în poliție, prin cel puțin aceleași reguli de confidențialitate și protecție a datelor personale ca regulile ce se aplică în conformitate cu legislația națională aplicabilă în cazul unității UIF solicitante.

12. UIF care transmite informațiile se poate interesa privind utilizarea informațiilor furnizate, iar unitatea UIF beneficiară va oferi răspunsurile convenite, ori de câte ori este cazul.

Articolul 47 – Cooperarea internațională în vederea amânării tranzacțiilor suspecte

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri necesare ce vor permite inițierea rapidă a unor acțiuni de către UIF, la cererea unui UIF străin, pentru suspendarea sau neacordarea acceptului pentru derularea unei tranzacții pe perioadele și în condițiile prevăzute de legislația internă pentru amânarea tranzacțiilor.

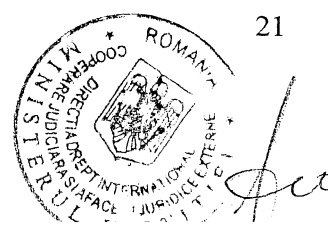
2. Acțiunea prevăzută la paragraful 1 va fi întreprinsă atunci când UIF solicitat este convins, după prezentarea justificărilor de către UIF solicitantă, că:

a. tranzacția are legătură cu activități de spălare de bani; și

b. tranzacția ar fi fost suspendată sau acceptul pentru derularea ei nu ar fi fost acordat dacă tranzacția ar fi făcut obiectul unui raport privind o tranzacție internă suspectă.

CAPITOLUL VI – Mecanismul de monitorizare și soluționarea diferendelor

Articolul 48 – Mecanismul de monitorizare și soluționarea diverendelor

1. Conferința Părților (COP) va răspunde de aplicarea în continuare a Convenției. COP:
 - a. va monitoriza implementarea adecvată a Convenției de către Părți;
 - b. la cererea unei Părți, va exprima o opinie privind orice chestiune legată de interpretarea și aplicarea Convenției.
2. COP va îndeplini funcțiile prevăzute la paragraful 1. a de mai sus, utilizând orice informații publice ale Comisiei de Experți pentru evaluarea măsurilor împotriva spălării banilor (Moneyval, pentru țările Moneyval) și orice rapoarte publice FATF (pentru țările FATF), completate de auto-evaluări periodice, după caz. Procedura de monitorizare va acoperi domeniile vizate de prezenta Convenție.
3. Dacă COP decide că are nevoie de mai multe informații în exercitarea funcțiilor sale, va lua legătura cu Partea implicată, profitând de procedura și mecanismul de Moneyval, dacă acest lucru este cerut de COP. Partea respectivă va informa apoi COP. În baza acestei informații COP va decide dacă să deruleze sau nu o evaluare mai detaliată a poziției Părții implicate. Acest lucru poate dar nu implică în mod necesar vizita unei echipe de evaluare în țara respectivă.
4. În cazul unui diferend între Părți cu privire la interpretarea sau aplicarea Convenției, acestea se vor strădui să ajungă la o reglementare a diferendului prin negociere sau orice altă metodă pașnică aleasă de Părți, inclusiv prezentarea diferendului la COP, în fața unei instanțe de arbitraj ale cărei decizii vor fi obligatorii pentru Părți, sau în fața Curții Internaționale de Justiție, conform acordului comun al părților implicate.
5. COP va adopta propriile reguli de procedură.
6. Secretarul General al Consiliului Europei va reuni COP în termen de un an de la intrarea în vigoare a Convenției. După aceea, vor avea loc întruniri periodice ale COP conform regulilor de procedură adoptate de COP.

CAPITOLUL VII – Dispoziții finale

Articolul 49 – Semnarea și intrarea în vigoare

1. Convenția va fi deschisă semnării de către statele membre ale Consiliului Europei, ale Comunității Europene și statelor ne-membre care au participat la elaborarea ei. Statele respective sau Comunitatea Europeană pot exprima acceptul lor la:
 - a. semnarea fără rezerve privind ratificarea, acceptarea sau aprobarea;
 - b. semnătura de ratificare, acceptare sau aprobare, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.
2. Documentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la biroul Secretarului General al Consiliului Europei.
3. Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii după expirarea unei perioade de trei luni de la data la care 6 semnatare, dintre care cel puțin patru sunt State membre ale Consiliului Europei, și-au dat consimțământul să respecte prevederile Convenției în conformitate cu paragraful 1.

4. Pentru orice stat semnatar care își va exprima ulterior consimțământul de a fi parte la convenție aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unei perioade de 3 luni după data exprimării consimțământului său de a fi legat prin convenție, conform dispozițiilor paragrafului 1.

5. Nici una dintre Părțile la Convenția din 1990 nu va ratifica, accepta sau aproba prezenta Convenție fără a se considera legată cel puțin de prevederile corespunzătoare prevederilor Convenției din 1990 pe care este obligată să le respecte.

6. Odată cu intrarea sa în vigoare, Părțile la Convenție care sunt în același timp și Părți la Convenția din 1990:

a. vor aplica prevederile prezentei Convenții în relațiile reciproce;

b. vor aplica în continuare prevederile Convenției din 1990 în relațiile cu alte Părți la amintita Convenție, dar nu la prezenta Convenție.

Articolul 50 – Aderarea la Convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, după consultarea Părților la Convenție, poate invita orice țară ne-membră a Consiliului și care nu a participat la elaborarea documentului să adere la prezenta Convenție, printr-o hotărâre luată de majoritatea prevăzută la Articolul 20.d. din Statutul Consiliului Europei și prin votul unanim al reprezentanților Părților îndreptățite să facă parte din Comitet.

2. Cu privire la orice stat în curs de aderare, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii după expirarea perioadei de trei luni de la data depunerii documentului de aderare la biroul Secretarului General al Consiliului Europei.

Articolul 51 – Aplicarea teritorială

1. Orice stat sau Comunitatea Europeană poate specifica, la momentul semnării sau odată cu depunerea documentului de ratificare, acceptare sau aprobare, teritoriul sau teritoriile în care se aplică prezenta Convenție.

2. Orice stat va putea, în orice alt moment, de la data primirii declarației de către secretarul general al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei convenții la orice alt teritoriu desemnat în declarație. Convenția va intra în vigoare cu privire la acest teritoriu în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii declarației de către Secretarul General.

3. Orice declarație făcută în baza alin. 1 și 2 va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat prin această declarație, printr-o notificare adresată Secretarului General. Retragerea va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 52 – Relațiile cu alte convenții și acorduri

1. Prezenta Convenție nu afectează drepturile și angajamentele Părților derivate din documentele internaționale multilaterale pe domenii specifice.

2. Părțile la prezenta Convenție pot încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale pe teme la care face referire prezenta Convenție, cu scopul de a completa sau consolida prevederile acesteia sau pentru a facilita aplicarea principiilor cuprinse în Convenție.

3. Dacă două sau mai multe părți au încheiat deja un acord sau tratat pe o temă tratată deja în Convenție sau și-au reglementat în alt mod relațiile vis-a-vis de acea temă, Părțile vor avea dreptul să aplice tratatul sau acordul respectiv pentru reglementarea relațiilor, în locul Convenției, dacă astfel se facilitează cooperarea internațională.

4. Fără a aduce atingere obiectului sau scopului prezentei Convenții, și fără a aduce atingere aplicării complete a acesteia în relațiile cu alte Părți, Părțile care sunt membre ale uniunii Europene vor aplica în relațiile reciproce, regulile Comunității și Uniunii Europene în măsura în care există reguli ale Comunității și ale Uniunii Europene ce reglementează tema vizată și care sunt aplicabile în cazul respectiv.

Articolul 53 – Declarații și rezerve

1. Orice stat sau Comunitatea Europeană, la momentul semnării sau odată cu depunerea documentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, poate face una sau mai multe declarații dintre cele prevăzute la Articolul 3, paragraful 2, Articolul 9 paragraful 4, Articolul 17 paragraful 5, Articolul 24 paragraful 3, Articolul 31, paragraful 2, Articolul 35 paragrafele 1 și 3 și Articolul 42 paragraful 2.

2. Orice stat sau Comunitatea Europeană, la momentul semnării sau la depunerea documentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General, poate de asemenea să își rezerve dreptul de a nu aplica parțial sau în totalitate prevederile Articolului 7, paragraful 2, sub-paragraful c; Articolul 9, paragraful 6; Articolul 46, paragraful 5; și Articolul 47.

3. Orice stat sau Comunitatea Europeană, la momentul semnării sau la depunerea documentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație poate declara modul în care intenționează să aplice Articolele 17 și 19 din prezenta Convenție, ținând în special cont de acordurile internaționale aplicabile în domeniul cooperării internaționale în materie penală. Va comunica orice modificare adusă acestor informații, Secretarului General al Consiliului Europei.

4. Orice stat sau Comunitatea Europeană, la momentul semnării sau la depunerea documentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, poate declara:

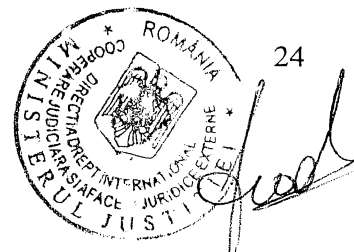
- a. că nu va aplica Articolul 3 paragraful 4 din prezenta Convenție; sau
- b. că va aplica Articolul 3 paragraful 4 din prezenta Convenție doar parțial; sau
- c. modul în care intenționează să aplice Articolul 3, paragraful 4 din prezenta Convenție.

Va comunica orice modificare a acestor informații Secretarului General al Consiliului Europei.

5. Nu se poate face nici o altă rezervă.

6. Orice parte care a exprimat o rezervă conform prezentului articol o poate retrage total sau parțial printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei. Retragerea va intra în vigoare la data primirii notificării de către Secretarul General.

7. Parte care a exprimat o rezervă privitor la o prevedere a Convenției nu poate pretinde aplicarea prevederii respective de către nici o altă Parte; dacă rezerva sa este parțială sau

condiționată, poate pretinde aplicarea prevederii respective în măsura în care Partea însăși a acceptat-o.

Articolul 54 – Amendamente

1. Amendamentele la Convenție pot fi propuse de orice Parte, și vor fi comunicate de secretarul General al Consiliului Europei Statelor membre ale Consiliului Europei, Comunității Europene și tuturor statelor ne-membre care a aderat sau a fost invitat să adere la prezenta Convenție în conformitate cu prevederile Articolului 50.
2. Orice amendament propus de o Parte va fi comunicat Comitetului european pentru probleme criminale (CDPC) care va prezenta Comitetului de Miniștri, opinia sa privind amendamentul respectiv.
3. Comitetul de Miniștri va examina amendamentul propus și opinia prezentată de CDPC și poate adopta amendamentul cu majoritatea prevăzută la Articolul 20.d din Statutul Consiliului Europei.
4. Textul oricărui amendament adoptat de Comitetul Miniștrilor conform paragrafului 3 al prezentului articol se trimite statelor pentru acceptare.
5. Orice amendament adoptat în conformitate cu paragraful 3 din prezentul articol va intra în vigoare la treizeci de zile după ce toate Părțile l-au informat pe Secretarul General privind acceptul lor.
6. Pentru a actualiza categoriile de infracțiuni cuprinse în anexă, precum și pentru a modifica Articolul 13, pot fi propuse amendamente de către orice Parte sau de către Comitetul de Miniștri. Acestea vor fi comunicate de Secretarul General al Consiliului Europei tuturor părților.
7. După ce s-au consultat cu Părțile care nu sunt membre ale Consiliului Europei, și, dacă este necesar, CDPC, Comitetul de Miniștri poate adopta un amendament propus în conformitate cu paragraful 6 cu majoritatea prevăzută de articolul 20.d din Statutul Consiliului Europei. Amendamentul va intra în vigoare după expirarea unei perioade de un an de la data la care a fost trimis Părților. În această perioadă, orice Parte poate notifica Secretarul General privind orice obiecție la intrarea în vigoare a amendamentului.
8. Dacă o treime dintre Părți îl înștiințează pe Secretarul General de existența unei obiecții la intrarea în vigoare a amendamentului, amendamentul nu va intra în vigoare.
9. Dacă mai puțin de o treime dintre părți notifică existența unei obiecții, amendamentul va intra în vigoare pentru acele Părți care nu au notificat privind existența unei obiecții.
10. Odată intrat în vigoare un amendament conform paragrafelor 6 – 9 din prezentul articol, iar una dintre părți a notificat privind existența unei obiecții, acest amendament va intra în vigoare vis-a-vis de Partea respectivă în prima zi a lunii după data notificării către Secretarul General al Consiliului Europei privind acceptul său. O Parte care a făcut o obiecție o poate retrage oricând anunțându-l pe Secretarul General al Consiliului Europei.
11. Dacă un amendament a fost adoptat de Comitetul de miniștri, un stat sau comunitatea europeană nu își poate da acceptul pentru Convenție fără a accepta în același timp și amendamentul.

Articolul 55 – Renunțarea

1. Orice Parte poate oricând renunța la Convenție printr-o notificare adresată secretarului General al Consiliului Europei.
2. O astfel de renunțare va deveni efectivă în prima zi a lunii după expirarea unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.
3. Prezenta Convenție se va aplica totuși, în continuare, în privința Articolului 23 de confiscare pentru care a fost făcută o cerere în conformitate cu prevederile Convenției înainte de data la care renunțarea are loc.

Articolul 56 – Notificări

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica statele membre ale Consiliului Europei, Comunitatea Europeană, statele ne-membre care au participat la elaborarea Convenției, orice stat invitat să adere la Convenție și orice parte la Convenție, privind:

- a. orice semnare;
- b. depunerea unui document de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- c. orice dată de intrare în vigoarea Convenției în conformitate cu Articolele 49 și 50;
- d. orice declarație sau rezervă în baza articolului 53;
- e. orice alt act, notificare sau comunicare privind Convenția.

Drept pentru care subsemnații, deplin autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție.

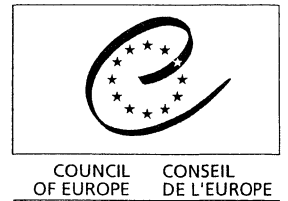
Adoptată la Varșovia, la 16 mai 2005, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar ce va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copii autentificate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, Comunității Europene, statelor ne-membre care au participat la elaborarea Convenției și oricărui stat invitat să adere la Convenție.

Anexa

- a. participarea la un grup criminal organizat și șantaj
- b. terorismul, inclusiv finanțarea terorismului;
- c. traficul de persoane și migrația ilegală;
- d. exploatarea sexuală, inclusiv exploatarea sexuală a minorilor;
- e. traficul ilicit de droguri și substanțe psihotrope;
- f. traficul ilicit cu arme;
- g. traficul ilicit cu bunuri furate și alte bunuri;
- h. corupția și darea de mită;
- i. înșelăciunea;
- j. contrafacerea de monedă;
- k. contrafacerea de produse;
- l. infracțiuni împotriva mediului înconjurător;
- m. omorul, vătămarea corporală gravă;
- n. răpirea, reținerea ilegală și luarea de ostatici;
- o. tâlhăria sau furtul;
- p. contrabanda;
- q. șantajul;
- r. falsificarea;
- s. pirateria; și
- t. restricționarea comerțului și manipularea pieței.

Council of Europe Treaty Series - No. 198

**Council of Europe Convention
on Laundering, Search, Seizure
and Confiscation of the Proceeds
from Crime and on the Financing
of Terrorism**

Warsaw, 16.V.2005

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Considering that the fight against serious crime, which has become an increasingly international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Believing that one of these methods consists in depriving criminals of the proceeds from crime and instrumentalities;

Considering that for the attainment of this aim a well-functioning system of international co-operation also must be established;

Bearing in mind the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (ETS No. 141 – hereinafter referred to as “the 1990 Convention”);

Recalling also Resolution 1373(2001) on threats to international peace and security caused by terrorist acts adopted by the Security Council of the United Nations on 28 September 2001, and particularly its paragraph 3.d;

Recalling the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999 and particularly its Articles 2 and 4, which oblige States Parties to establish the financing of terrorism as a criminal offence;

Convinced of the necessity to take immediate steps to ratify and to implement fully the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above,

Have agreed as follows:

The image shows the official seal of the Council of Europe, which is circular and contains the text 'COUNCIL OF EUROPE' and '1949'. Below the seal is a handwritten signature in dark ink.

Chapter I – Use of terms**Article 1 – Use of terms**

For the purposes of this Convention:

- a “proceeds” means any economic advantage, derived from or obtained, directly or indirectly, from criminal offences. It may consist of any property as defined in sub-paragraph b of this article;
- b “property” includes property of any description, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such property;
- c “instrumentalities” means any property used or intended to be used, in any manner, wholly or in part, to commit a criminal offence or criminal offences;
- d “confiscation” means a penalty or a measure, ordered by a court following proceedings in relation to a criminal offence or criminal offences resulting in the final deprivation of property;
- e “predicate offence” means any criminal offence as a result of which proceeds were generated that may become the subject of an offence as defined in Article 9 of this Convention.
- f “financial intelligence unit” (hereinafter referred to as “FIU”) means a central, national agency responsible for receiving (and, as permitted, requesting), analysing and disseminating to the competent authorities, disclosures of financial information
 - i concerning suspected proceeds and potential financing of terrorism, or
 - ii required by national legislation or regulation,

in order to combat money laundering and financing of terrorism;

- g “freezing” or “seizure” means temporarily prohibiting the transfer, destruction, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;
- h “financing of terrorism” means the acts set out in Article 2 of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above.

A handwritten signature in black ink is written over a circular official stamp. The stamp contains some illegible text and a central emblem. The signature appears to be 'Acad'.

Chapter II – Financing of terrorism

Article 2 – Application of the Convention to the financing of terrorism

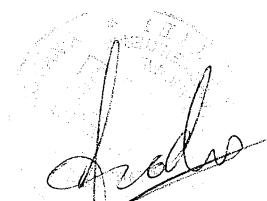
- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to apply the provisions contained in Chapters III, IV and V of this Convention to the financing of terrorism.
- 2 In particular, each Party shall ensure that it is able to search, trace, identify, freeze, seize and confiscate property, of a licit or illicit origin, used or allocated to be used by any means, in whole or in part, for the financing of terrorism, or the proceeds of this offence, and to provide co-operation to this end to the widest possible extent.

Chapter III – Measures to be taken at national level

Section 1 – General provisions

Article 3 – Confiscation measures

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds and laundered property.
- 2 Provided that paragraph 1 of this article applies to money laundering and to the categories of offences in the appendix to the Convention, each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies
 - a only in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year. However, each Party may make a declaration on this provision in respect of the confiscation of the proceeds from tax offences for the sole purpose of being able to confiscate such proceeds, both nationally and through international cooperation, under national and international tax-debt recovery legislation; and/or
 - b only to a list of specified offences.
- 3 Parties may provide for mandatory confiscation in respect of offences which are subject to the confiscation regime. Parties may in particular include in this provision the offences of money laundering, drug trafficking, trafficking in human beings and any other serious offence.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to require that, in respect of a serious offence or offences as defined by national law, an offender demonstrates the origin of alleged proceeds or other property liable to confiscation to the extent that such a requirement is consistent with the principles of its domestic law.

Article 4 – Investigative and provisional measures

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to identify, trace, freeze or seize rapidly property which is liable to confiscation pursuant to Article 3, in order in particular to facilitate the enforcement of a later confiscation.

Article 5 – Freezing, seizure and confiscation

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the measures to freeze, seize and confiscate also encompass:

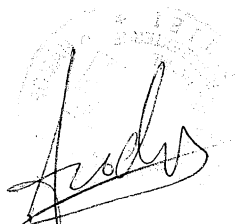
- a the property into which the proceeds have been transformed or converted;
- b property acquired from legitimate sources, if proceeds have been intermingled, in whole or in part, with such property, up to the assessed value of the intermingled proceeds;
- c income or other benefits derived from proceeds, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, up to the assessed value of the intermingled proceeds, in the same manner and to the same extent as proceeds.

Article 6 – Management of frozen or seized property

Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure proper management of frozen or seized property in accordance with Articles 4 and 5 of this Convention.

Article 7 – Investigative powers and techniques

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in Articles 3, 4 and 5. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.
- 2 Without prejudice to paragraph 1, each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to:
 - a determine whether a natural or legal person is a holder or beneficial owner of one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so obtain all of the details of the identified accounts;
 - b obtain the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more specified accounts, including the particulars of any sending or recipient account;

A handwritten signature in black ink is written over a circular official stamp. The stamp contains text that is mostly illegible but appears to include "CETS 198" and "16.V.2005".

- c monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more identified accounts; and,
- d ensure that banks do not disclose to the bank customer concerned or to other third persons that information has been sought or obtained in accordance with sub-paragraphs a, b, or c, or that an investigation is being carried out.

Parties shall consider extending this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

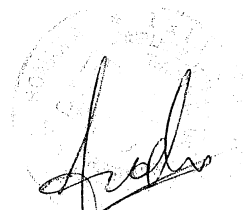
- 3 Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to enable it to use special investigative techniques facilitating the identification and tracing of proceeds and the gathering of evidence related thereto, such as observation, interception of telecommunications, access to computer systems and order to produce specific documents.

Article 8 – Legal remedies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that interested parties affected by measures under Articles 3, 4 and 5 and such other provisions in this Section as are relevant, shall have effective legal remedies in order to preserve their rights.

Article 9 – Laundering offences

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences under its domestic law, when committed intentionally:
 - a the conversion or transfer of property, knowing that such property is proceeds, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his actions;
 - b the concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of, property, knowing that such property is proceeds;and, subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system;
 - c the acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was proceeds;
 - d participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

A handwritten signature in black ink is written over a circular stamp. The stamp contains some illegible text, possibly a date or official seal. The signature appears to be 'A. ...'.

- 2 For the purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:
 - a it shall not matter whether the predicate offence was subject to the criminal jurisdiction of the Party;
 - b it may be provided that the offences set forth in that paragraph do not apply to the persons who committed the predicate offence;
 - c knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in that paragraph may be inferred from objective, factual circumstances.
- 3 Each Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as an offence under its domestic law all or some of the acts referred to in paragraph 1 of this Article, in either or both of the following cases where the offender
 - a suspected that the property was proceeds,
 - b ought to have assumed that the property was proceeds.
- 4 Provided that paragraph 1 of this article applies to the categories of predicate offences in the appendix to the Convention, each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies:
 - a only in so far as the predicate offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year, or for those Parties that have a minimum threshold for offences in their legal system, in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a minimum of more than six months; and/or
 - b only to a list of specified predicate offences; and/or
 - c to a category of serious offences in the national law of the Party.
- 5 Each Party shall ensure that a prior or simultaneous conviction for the predicate offence is not a prerequisite for a conviction for money laundering.
- 6 Each Party shall ensure that a conviction for money laundering under this Article is possible where it is proved that the property, the object of paragraph 1.a or b of this article, originated from a predicate offence, without it being necessary to establish precisely which offence.
- 7 Each Party shall ensure that predicate offences for money laundering extend to conduct that occurred in another State, which constitutes an offence in that State, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically. Each Party may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

Article 10 – Corporate liability

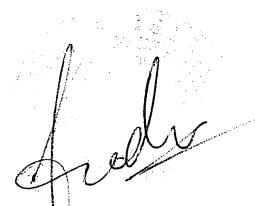
- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences of money laundering established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
 - a a power of representation of the legal person; or
 - b an authority to take decisions on behalf of the legal person; or
 - c an authority to exercise control within the legal person,as well as for involvement of such a natural person as accessory or instigator in the above-mentioned offences.
- 2 Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the criminal offences mentioned in paragraph 1 for the benefit of that legal person by a natural person under its authority.
- 3 Liability of a legal person under this Article shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators of, or accessories to, the criminal offences mentioned in paragraph 1.
- 4 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with this Article, shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11 – Previous decisions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to provide for the possibility of taking into account, when determining the penalty, final decisions against a natural or legal person taken in another Party in relation to offences established in accordance with this Convention.

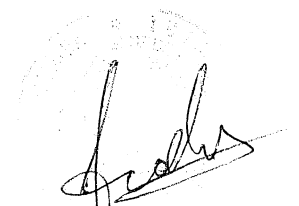
Section 2 - Financial intelligence unit (FIU) and prevention**Article 12 – Financial intelligence unit (FIU)**

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish an FIU as defined in this Convention.
- 2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that its FIU has access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of suspicious transaction reports.

Article 13 – Measures to prevent money laundering

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory or monitoring regime to prevent money laundering and shall take due account of applicable international standards, including in particular the recommendations adopted by the Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF).
- 2 In that respect, each Party shall adopt, in particular, such legislative and other measures as may be necessary to:
 - a require legal and natural persons which engage in activities which are particularly likely to be used for money laundering purposes, and as far as these activities are concerned, to:
 - i identify and verify the identity of their customers and, where applicable, their ultimate beneficial owners, and to conduct ongoing due diligence on the business relationship, while taking into account a risk based approach;
 - ii report suspicions on money laundering subject to safeguard;
 - iii take supporting measures, such as record keeping on customer identification and transactions, training of personnel and the establishment of internal policies and procedures, and if appropriate, adapted to their size and nature of business;
 - b prohibit, as appropriate, the persons referred to in sub-paragraph a from disclosing the fact that a suspicious transaction report or related information has been transmitted or that a money laundering investigation is being or may be carried out;
 - c ensure that the persons referred to in sub-paragraph a are subject to effective systems for monitoring, and where applicable supervision, with a view to ensure their compliance with the requirements to combat money laundering, where appropriate on a risk sensitive basis.
- 3 In that respect, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to detect the significant physical cross border transportation of cash and appropriate bearer negotiable instruments.

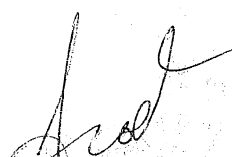
A handwritten signature in black ink, located in the bottom right corner of the page. The signature is stylized and appears to be written over a faint circular stamp or watermark.

Article 14 – Postponement of domestic suspicious transactions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to permit urgent action to be taken by the FIU or, as appropriate, by any other competent authorities or body, when there is a suspicion that a transaction is related to money laundering, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead in order to analyse the transaction and confirm the suspicion. Each party may restrict such a measure to cases where a suspicious transaction report has been submitted. The maximum duration of any suspension or withholding of consent to a transaction shall be subject to any relevant provisions in national law.

Chapter IV – International co-operation**Section 1 – Principles of international co-operation****Article 15 – General principles and measures for international co-operation**

- 1 The Parties shall mutually co-operate with each other to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings aiming at the confiscation of instrumentalities and proceeds.
- 2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable it to comply, under the conditions provided for in this chapter, with requests:
 - a for confiscation of specific items of property representing proceeds or instrumentalities, as well as for confiscation of proceeds consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds;
 - b for investigative assistance and provisional measures with a view to either form of confiscation referred to under a above.
- 3 Investigative assistance and provisional measures sought in paragraph 2.b shall be carried out as permitted by and in accordance with the internal law of the requested Party. Where the request concerning one of these measures specifies formalities or procedures which are necessary under the law of the requesting Party, even if unfamiliar to the requested Party, the latter shall comply with such requests to the extent that the action sought is not contrary to the fundamental principles of its law.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that the requests coming from other Parties in order to identify, trace, freeze or seize the proceeds and instrumentalities, receive the same priority as those made in the framework of internal procedures.

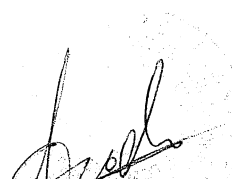

Section 2 – Investigative assistance**Article 16 – Obligation to assist**

The Parties shall afford each other, upon request, the widest possible measure of assistance in the identification and tracing of instrumentalities, proceeds and other property liable to confiscation. Such assistance shall include any measure providing and securing evidence as to the existence, location or movement, nature, legal status or value of the aforementioned property.

Article 17 – Requests for information on bank accounts

- 1 Each Party shall, under the conditions set out in this article, take the measures necessary to determine, in answer to a request sent by another Party, whether a natural or legal person that is the subject of a criminal investigation holds or controls one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so, provide the particulars of the identified accounts.
- 2 The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank keeping the account.
- 3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting party shall, in the request:
 - a state why it considers that the requested information is likely to be of substantial value for the purpose of the criminal investigation into the offence;
 - b state on what grounds it presumes that banks in the requested Party hold the account and specify, to the widest extent possible, which banks and/or accounts may be involved; and
 - c include any additional information available which may facilitate the execution of the request.
- 4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.
- 5 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that this article applies only to the categories of offences specified in the list contained in the appendix to this Convention.
- 6 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 18 – Requests for information on banking transactions

- 1 On request by another Party, the requested Party shall provide the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more accounts specified in the request, including the particulars of any sending or recipient account.
- 2 The obligation set out in this Article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank holding the account.
- 3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.
- 4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.
- 5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 19 – Requests for the monitoring of banking transactions

- 1 Each Party shall ensure that, at the request of another Party, it is able to monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more accounts specified in the request and communicate the results thereof to the requesting Party.
- 2 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.
- 3 The decision to monitor shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party, with due regard for the national law of that Party.
- 4 The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Parties.
- 5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

Article 20 – Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on instrumentalities and proceeds, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings or might lead to a request by that Party under this chapter.

Section 3 – Provisional measures**Article 21 – Obligation to take provisional measures**

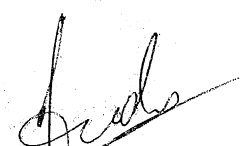
- 1 At the request of another Party which has instituted criminal proceedings or proceedings for the purpose of confiscation, a Party shall take the necessary provisional measures, such as freezing or seizing, to prevent any dealing in, transfer or disposal of property which, at a later stage, may be the subject of a request for confiscation or which might be such as to satisfy the request.
- 2 A Party which has received a request for confiscation pursuant to Article 23 shall, if so requested, take the measures mentioned in paragraph 1 of this article in respect of any property which is the subject of the request or which might be such as to satisfy the request.

Article 22 – Execution of provisional measures

- 1 After the execution of the provisional measures requested in conformity with paragraph 1 of Article 21, the requesting Party shall provide spontaneously and as soon as possible to the requested Party all information which may question or modify the extent of these measures. The requesting Party shall also provide without delays all complementary information requested by the requested Party and which is necessary for the implementation of and the follow up to the provisional measures.
- 2 Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested Party shall, wherever possible, give the requesting Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

Section 4 – Confiscation**Article 23 – Obligation to confiscate**

- 1 A Party, which has received a request made by another Party for confiscation concerning instrumentalities or proceeds, situated in its territory, shall:
 - a enforce a confiscation order made by a court of a requesting Party in relation to such instrumentalities or proceeds; or
 - b submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, enforce it.
- 2 For the purposes of applying paragraph 1.b of this article, any Party shall whenever necessary have competence to institute confiscation proceedings under its own law.
- 3 The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply to confiscation consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds, if property on which the confiscation can be enforced is located in the requested Party. In such cases, when enforcing confiscation pursuant to paragraph 1, the requested Party shall, if payment is not obtained, realise the claim on any property available for that purpose.

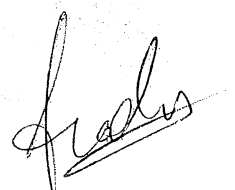
- 4 If a request for confiscation concerns a specific item of property, the Parties may agree that the requested Party may enforce the confiscation in the form of a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of the property.
- 5 The Parties shall co-operate to the widest extent possible under their domestic law with those Parties which request the execution of measures equivalent to confiscation leading to the deprivation of property, which are not criminal sanctions, in so far as such measures are ordered by a judicial authority of the requesting Party in relation to a criminal offence, provided that it has been established that the property constitutes proceeds or other property in the meaning of Article 5 of this Convention.

Article 24 – Execution of confiscation

- 1 The procedures for obtaining and enforcing the confiscation under Article 23 shall be governed by the law of the requested Party.
- 2 The requested Party shall be bound by the findings as to the facts in so far as they are stated in a conviction or judicial decision of the requesting Party or in so far as such conviction or judicial decision is implicitly based on them.
- 3 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 2 of this article applies only subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system.
- 4 If the confiscation consists in the requirement to pay a sum of money, the competent authority of the requested Party shall convert the amount thereof into the currency of that Party at the rate of exchange ruling at the time when the decision to enforce the confiscation is taken.
- 5 In the case of Article 23, paragraph 1.a, the requesting Party alone shall have the right to decide on any application for review of the confiscation order.

Article 25 – Confiscated property

- 1 Property confiscated by a Party pursuant to Articles 23 and 24 of this Convention, shall be disposed of by that Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.
- 2 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated property to the requesting Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such property to their legitimate owners.
- 3 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, a Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on sharing with other Parties, on a regular or case-by-case basis, such property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 26 – Right of enforcement and maximum amount of confiscation

- 1 A request for confiscation made under Articles 23 and 24 does not affect the right of the requesting Party to enforce itself the confiscation order.
- 2 Nothing in this Convention shall be so interpreted as to permit the total value of the confiscation to exceed the amount of the sum of money specified in the confiscation order. If a Party finds that this might occur, the Parties concerned shall enter into consultations to avoid such an effect.

Article 27 – Imprisonment in default

The requested Party shall not impose imprisonment in default or any other measure restricting the liberty of a person as a result of a request under Article 23, if the requesting Party has so specified in the request.

Section 5 – Refusal and postponement of co-operation**Article 28 – Grounds for refusal**

- 1 Co-operation under this chapter may be refused if:
 - a the action sought would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested Party; or
 - b the execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of the requested Party; or
 - c in the opinion of the requested Party, the importance of the case to which the request relates does not justify the taking of the action sought; or
 - d the offence to which the request relates is a fiscal offence, with the exception of the financing of terrorism;
 - e the offence to which the request relates is a political offence, with the exception of the financing of terrorism; or
 - f the requested Party considers that compliance with the action sought would be contrary to the principle of *ne bis in idem*; or
 - g the offence to which the request relates would not be an offence under the law of the requested Party if committed within its jurisdiction. However, this ground for refusal applies to co-operation under Section 2 only in so far as the assistance sought involves coercive action. Where dual criminality is required for co-operation under this chapter, that requirement shall be deemed to be satisfied regardless of whether both Parties place the offence within the same category of offences or denominate the offence by the same terminology, provided that both Parties criminalise the conduct underlying the offence.

- 2 Co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter, may also be refused if the measures sought could not be taken under the domestic law of the requested Party for the purposes of investigations or proceedings, had it been a similar domestic case.
- 3 Where the law of the requested Party so requires, co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter may also be refused if the measures sought or any other measures having similar effects would not be permitted under the law of the requesting Party, or, as regards the competent authorities of the requesting Party, if the request is not authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.
- 4 Co-operation under Section 4 of this chapter may also be refused if:
 - a under the law of the requested Party confiscation is not provided for in respect of the type of offence to which the request relates; or
 - b without prejudice to the obligation pursuant to Article 23, paragraph 3, it would be contrary to the principles of the domestic law of the requested Party concerning the limits of confiscation in respect of the relationship between an offence and:
 - i an economic advantage that might be qualified as its proceeds; or
 - ii property that might be qualified as its instrumentalities; or
 - c under the law of the requested Party confiscation may no longer be imposed or enforced because of the lapse of time; or
 - d without prejudice to Article 23, paragraph 5, the request does not relate to a previous conviction, or a decision of a judicial nature or a statement in such a decision that an offence or several offences have been committed, on the basis of which the confiscation has been ordered or is sought; or
 - e confiscation is either not enforceable in the requesting Party, or it is still subject to ordinary means of appeal; or
 - f the request relates to a confiscation order resulting from a decision rendered in absentia of the person against whom the order was issued and, in the opinion of the requested Party, the proceedings conducted by the requesting Party leading to such decision did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone against whom a criminal charge is made.
- 5 For the purpose of paragraph 4.f of this article a decision is not considered to have been rendered *in absentia* if:
 - a it has been confirmed or pronounced after opposition by the person concerned; or
 - b it has been rendered on appeal, provided that the appeal was lodged by the person concerned.

- 6 When considering, for the purposes of paragraph 4.f of this article if the minimum rights of defence have been satisfied, the requested Party shall take into account the fact that the person concerned has deliberately sought to evade justice or the fact that that person, having had the possibility of lodging a legal remedy against the decision made *in absentia*, elected not to do so. The same will apply when the person concerned, having been duly served with the summons to appear, elected not to do so nor to ask for adjournment.
- 7 A Party shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co-operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co-operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.
- 8 Without prejudice to the ground for refusal provided for in paragraph 1.a of this article:
 - a the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is a legal person shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter;
 - b the fact that the natural person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has died or the fact that a legal person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has subsequently been dissolved shall not be invoked as an obstacle to render assistance in accordance with Article 23, paragraph 1.a.
 - c the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is mentioned in the request both as the author of the underlying criminal offence and of the offence of money laundering, in accordance with Article 9.2.b of this Convention, shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter.

Article 29 – Postponement

The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations or proceedings by its authorities.

Article 30 – Partial or conditional granting of a request

Before refusing or postponing co-operation under this chapter, the requested Party shall, where appropriate after having consulted the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

Section 6 – Notification and protection of third parties' rights

Article 31 – Notification of documents

- 1 The Parties shall afford each other the widest measure of mutual assistance in the serving of judicial documents to persons affected by provisional measures and confiscation.

- 2 Nothing in this article is intended to interfere with:
 - a the possibility of sending judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad;
 - b the possibility for judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of origin to effect service of judicial documents directly through the consular authorities of that Party or through judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of destination,

unless the Party of destination makes a declaration to the contrary to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

- 3 When serving judicial documents to persons abroad affected by provisional measures or confiscation orders issued in the sending Party, this Party shall indicate what legal remedies are available under its law to such persons.

Article 32 – Recognition of foreign decisions

- 1 When dealing with a request for co-operation under Sections 3 and 4, the requested Party shall recognise any judicial decision taken in the requesting Party regarding rights claimed by third parties.
- 2 Recognition may be refused if:
 - a third parties did not have adequate opportunity to assert their rights; or
 - b the decision is incompatible with a decision already taken in the requested Party on the same matter; or
 - c it is incompatible with the ordre public of the requested Party; or
 - d the decision was taken contrary to provisions on exclusive jurisdiction provided for by the law of the requested Party.

Section 7 – Procedural and other general rules

Article 33 – Central authority

- 1 The Parties shall designate a central authority or, if necessary, authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.
- 2 Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

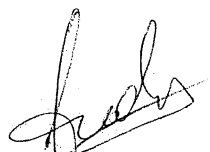

Article 34 – Direct communication

- 1 The central authorities shall communicate directly with one another.
- 2 In the event of urgency, requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.
- 3 Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).
- 4 Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.
- 5 Requests or communications under Section 2 of this chapter, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.
- 6 Draft requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested Party prior to a formal request to ensure that it can be dealt with efficiently upon receipt and contains sufficient information and supporting documentation for it to meet the requirements of the legislation of the requested Party.

Article 35 – Form of request and languages

- 1 All requests under this chapter shall be made in writing. They may be transmitted electronically, or by any other means of telecommunication, provided that the requesting Party is prepared, upon request, to produce at any time a written record of such communication and the original. However each Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the conditions in which it is ready to accept and execute requests received electronically or by any other means of communication.
- 2 Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, translations of the requests or supporting documents shall not be required.
- 3 At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any State or the European Community may communicate to the Secretary General of the Council of Europe a declaration that it reserves the right to require that requests made to it and documents supporting such requests be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language as it may specify. The other Parties may apply the reciprocity rule.

Article 36 – Legalisation

Documents transmitted in application of this chapter shall be exempt from all legalisation formalities.

Article 37 – Content of request

- 1 Any request for co-operation under this chapter shall specify:
 - a the authority making the request and the authority carrying out the investigations or proceedings;
 - b the object of and the reason for the request;
 - c the matters, including the relevant facts (such as date, place and circumstances of the offence) to which the investigations or proceedings relate, except in the case of a request for notification;
 - d in so far as the co-operation involves coercive action:
 - i the text of the statutory provisions or, where this is not possible, a statement of the relevant law applicable; and
 - ii an indication that the measure sought or any other measures having similar effects could be taken in the territory of the requesting Party under its own law;
 - e where necessary and in so far as possible:
 - i details of the person or persons concerned, including name, date and place of birth, nationality and location, and, in the case of a legal person, its seat; and
 - ii the property in relation to which co-operation is sought, its location, its connection with the person or persons concerned, any connection with the offence, as well as any available information about other persons, interests in the property; and
 - f any particular procedure the requesting Party wishes to be followed.
- 2 A request for provisional measures under Section 3 in relation to seizure of property on which a confiscation order consisting in the requirement to pay a sum of money may be realised shall also indicate a maximum amount for which recovery is sought in that property.
- 3 In addition to the indications mentioned in paragraph 1, any request under Section 4 shall contain:
 - a in the case of Article 23, paragraph 1.a:

- i a certified true copy of the confiscation order made by the court in the requesting Party and a statement of the grounds on the basis of which the order was made, if they are not indicated in the order itself;
 - ii an attestation by the competent authority of the requesting Party that the confiscation order is enforceable and not subject to ordinary means of appeal;
 - iii information as to the extent to which the enforcement of the order is requested; and
 - iv information as to the necessity of taking any provisional measures;
- b in the case of Article 23, paragraph 1.b, a statement of the facts relied upon by the requesting Party sufficient to enable the requested Party to seek the order under its domestic law;
- c when third parties have had the opportunity to claim rights, documents demonstrating that this has been the case.

Article 38 – Defective requests

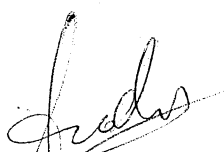
- 1 If a request does not comply with the provisions of this chapter or the information supplied is not sufficient to enable the requested Party to deal with the request, that Party may ask the requesting Party to amend the request or to complete it with additional information.
- 2 The requested Party may set a time-limit for the receipt of such amendments or information.
- 3 Pending receipt of the requested amendments or information in relation to a request under Section 4 of this chapter, the requested Party may take any of the measures referred to in Sections 2 or 3 of this chapter.

Article 39 – Plurality of requests

- 1 Where the requested Party receives more than one request under Sections 3 or 4 of this chapter in respect of the same person or property, the plurality of requests shall not prevent that Party from dealing with the requests involving the taking of provisional measures.
- 2 In the case of plurality of requests under Section 4 of this chapter, the requested Party shall consider consulting the requesting Parties.

Article 40 – Obligation to give reasons

The requested Party shall give reasons for any decision to refuse, postpone or make conditional any co-operation under this chapter.

Article 41 – Information

- 1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of:
 - a the action initiated on a request under this chapter;
 - b the final result of the action carried out on the basis of the request;
 - c a decision to refuse, postpone or make conditional, in whole or in part, any co-operation under this chapter;
 - d any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly; and
 - e in the event of provisional measures taken pursuant to a request under Sections 2 or 3 of this chapter, such provisions of its domestic law as would automatically lead to the lifting of the provisional measure.
- 2 The requesting Party shall promptly inform the requested Party of:
 - a any review, decision or any other fact by reason of which the confiscation order ceases to be wholly or partially enforceable; and
 - b any development, factual or legal, by reason of which any action under this chapter is no longer justified.
- 3 Where a Party, on the basis of the same confiscation order, requests confiscation in more than one Party, it shall inform all Parties which are affected by an enforcement of the order about the request.

Article 42 – Restriction of use

- 1 The requested Party may make the execution of a request dependent on the condition that the information or evidence obtained will not, without its prior consent, be used or transmitted by the authorities of the requesting Party for investigations or proceedings other than those specified in the request.
- 2 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that, without its prior consent, information or evidence provided by it under this chapter may not be used or transmitted by the authorities of the requesting Party in investigations or proceedings other than those specified in the request.

Article 43 – Confidentiality

- 1 The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the facts and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.

- 2 The requesting Party shall, if not contrary to basic principles of its national law and if so requested, keep confidential any evidence and information provided by the requested Party, except to the extent that its disclosure is necessary for the investigations or proceedings described in the request.
- 3 Subject to the provisions of its domestic law, a Party which has received spontaneous information under Article 20 shall comply with any requirement of confidentiality as required by the Party which supplies the information. If the other Party cannot comply with such requirement, it shall promptly inform the transmitting Party.

Article 44 – Costs

The ordinary costs of complying with a request shall be borne by the requested Party. Where costs of a substantial or extraordinary nature are necessary to comply with a request, the Parties shall consult in order to agree the conditions on which the request is to be executed and how the costs shall be borne.

Article 45 – Damages

- 1 When legal action on liability for damages resulting from an act or omission in relation to co-operation under this chapter has been initiated by a person, the Parties concerned shall consider consulting each other, where appropriate, to determine how to apportion any sum of damages due.
- 2 A Party which has become subject of a litigation for damages shall endeavour to inform the other Party of such litigation if that Party might have an interest in the case.

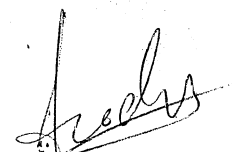
Chapter V – Co-operation between FIUs

Article 46 – Co-operation between FIUs

- 1 Parties shall ensure that FIUs, as defined in this Convention, shall cooperate for the purpose of combating money laundering, to assemble and analyse, or, if appropriate, investigate within the FIU relevant information on any fact which might be an indication of money laundering in accordance with their national powers.
- 2 For the purposes of paragraph 1, each Party shall ensure that FIUs exchange, spontaneously or on request and either in accordance with this Convention or in accordance with existing or future memoranda of understanding compatible with this Convention, any accessible information that may be relevant to the processing or analysis of information or, if appropriate, to investigation by the FIU regarding financial transactions related to money laundering and the natural or legal persons involved.
- 3 Each Party shall ensure that the performance of the functions of the FIUs under this article shall not be affected by their internal status, regardless of whether they are administrative, law enforcement or judicial authorities.

- 4 Each request made under this article shall be accompanied by a brief statement of the relevant facts known to the requesting FIU. The FIU shall specify in the request how the information sought will be used.
- 5 When a request is made in accordance with this article, the requested FIU shall provide all relevant information, including accessible financial information and requested law enforcement data, sought in the request, without the need for a formal letter of request under applicable conventions or agreements between the Parties.
- 6 An FIU may refuse to divulge information which could lead to impairment of a criminal investigation being conducted in the requested Party or, in exceptional circumstances, where divulging the information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural or legal person or the Party concerned or would otherwise not be in accordance with fundamental principles of national law of the requested Party. Any such refusal shall be appropriately explained to the FIU requesting the information.
- 7 Information or documents obtained under this article shall only be used for the purposes laid down in paragraph 1. Information supplied by a counterpart FIU shall not be disseminated to a third party, nor be used by the receiving FIU for purposes other than analysis, without prior consent of the supplying FIU.
- 8 When transmitting information or documents pursuant to this article, the transmitting FIU may impose restrictions and conditions on the use of information for purposes other than those stipulated in paragraph 7. The receiving FIU shall comply with any such restrictions and conditions.
- 9 Where a Party wishes to use transmitted information or documents for criminal investigations or prosecutions for the purposes laid down in paragraph 7, the transmitting FIU may not refuse its consent to such use unless it does so on the basis of restrictions under its national law or conditions referred to in paragraph 6. Any refusal to grant consent shall be appropriately explained.
- 10 FIUs shall undertake all necessary measures, including security measures, to ensure that information submitted under this article is not accessible by any other authorities, agencies or departments.
- 11 The information submitted shall be protected, in conformity with the Council of Europe Convention of 28 January 1981 for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108) and taking account of Recommendation No R(87)15 of 15 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe Regulating the Use of Personal Data in the Police Sector, by at least the same rules of confidentiality and protection of personal data as those that apply under the national legislation applicable to the requesting FIU.

- 12 The transmitting FIU may make reasonable enquiries as to the use made of information provided and the receiving FIU shall, whenever practicable, provide such feedback.
- 13 Parties shall indicate the unit which is an FIU within the meaning of this article.

Article 47 – International co-operation for postponement of suspicious transactions

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit urgent action to be initiated by a FIU, at the request of a foreign FIU, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead for such periods and depending on the same conditions as apply in its domestic law in respect of the postponement of transactions.
- 2 The action referred to in paragraph 1 shall be taken where the requested FIU is satisfied, upon justification by the requesting FIU, that:
 - a the transaction is related to money laundering; and
 - b the transaction would have been suspended, or consent to the transaction going ahead would have been withheld, if the transaction had been the subject of a domestic suspicious transaction report.

Chapter VI – Monitoring mechanism and settlement of disputes

Article 48 – Monitoring mechanism and settlement of disputes

- 1 The Conference of the Parties (COP) shall be responsible for following the implementation of the Convention. The COP:
 - a shall monitor the proper implementation of the Convention by the Parties;
 - b shall, at the request of a Party, express an opinion on any question concerning the interpretation and application of the Convention.
- 2 The COP shall carry out the functions under paragraph 1.a above by using any available Select Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures (Moneyval) public summaries (for Moneyval countries) and any available FATF public summaries (for FATF countries), supplemented by periodic self assessment questionnaires, as appropriate. The monitoring procedure will deal with areas covered by this Convention only in respect of those areas which are not covered by other relevant international standards on which mutual evaluations are carried out by the FATF and Moneyval.

- 3 If the COP concludes that it requires further information in the discharge of its functions, it shall liaise with the Party concerned, taking advantage, if so required by the COP, of the procedure and mechanism of Moneyval. The Party concerned shall then report back to the COP. The COP shall on this basis decide whether or not to carry out a more in-depth assessment of the position of the Party concerned. This may, but need not necessarily, involve, a country visit by an evaluation team.
- 4 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of the Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the COP, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.
- 5 The COP shall adopt its own rules of procedure.
- 6 The Secretary General of the Council of Europe shall convene the COP not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the COP shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the COP.

Chapter VII – Final Provisions

Article 49 – Signature and entry into force

- 1 The Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and non-member States which have participated in its elaboration. Such States or the European Community may express their consent to be bound by:
 - a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
- 2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 6 signatories, of which at least four are member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 4 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 5 No Party to the 1990 Convention may ratify, accept or approve this Convention without considering itself bound by at least the provisions corresponding to the provisions of the 1990 Convention to which it is bound.

- 6 As from its entry into force, Parties to this Convention, which are at the same time Parties to the 1990 Convention:
 - a shall apply the provisions of this Convention in their mutual relationships;
 - b shall continue to apply the provisions of the 1990 Convention in their relations with other Parties to the said Convention, but not to the present Convention.

Article 50 – Accession to the Convention

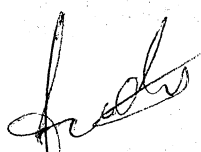
- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties to the Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee.
- 2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 51 – Territorial application

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.
- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of the Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 52 – Relationship to other conventions and agreements

- 1 This Convention does not affect the rights and undertakings of Parties derived from international multilateral instruments concerning special matters.
- 2 The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for the purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

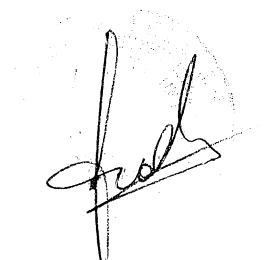
- 3 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate these relations accordingly, in lieu of the Convention, if it facilitates international co-operation.
- 4 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.

Article 53 – Declarations and reservations

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more of the declaration provided for in Article 3, paragraph 2, Article 9, paragraph 4, Article 17, paragraph 5, Article 24, paragraph 3, Article 31, paragraph 2, Article 35, paragraphs 1 and 3 and Article 42, paragraph 2.
- 2 Any State or the European Community may also, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General, reserve its right not to apply, in part or in whole, the provisions of Article 7, paragraph 2, sub-paragraph c; Article 9, paragraph 6; Article 46, paragraph 5; and Article 47.
- 3 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare the manner in which it intends to apply Articles 17 and 19 of this Convention, particularly taking into account applicable international agreements in the field of international co-operation in criminal matters. It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.
- 4 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare:
 - a that it will not apply Article 3, paragraph 4 of this Convention; or
 - b that it will apply Article 3, paragraph 4 of this Convention only partly; or
 - c the manner in which it intends to apply Article 3, paragraph 4 of this Convention.

It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

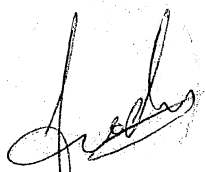
- 5 No other reservation may be made.
- 6 Any Party which has made a reservation under this article may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. Koh', is located in the bottom right corner of the page. The signature is written in a cursive style and is partially enclosed by a faint circular stamp.

- 7 A Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 54 – Amendments

- 1 Amendments to the Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the European Community and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 50.
- 2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC) which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.
- 4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.
- 6 In order to update the categories of offences contained in the appendix, as well as amend Article 13, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.
- 7 After having consulted the Parties which are not members of the Council of Europe and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt an amendment proposed in accordance with paragraph 6 by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.
- 8 If one-third of the Parties notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
- 9 If less than one-third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.

- 10 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraphs 6 to 9 of this article and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance. A Party which has made an objection may withdraw it at any time by notifying it to the Secretary General of the Council of Europe.
- 11 If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention, without accepting at the same time the amendment.

Article 55 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce the Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.
- 3 The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement under Article 23 of confiscation for which a request has been made in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

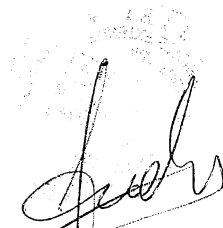
Article 56 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention, any State invited to accede to it and any other Party to the Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of the Convention in accordance with Articles 49 and 50;
- d any declaration or reservation made under Article 53;
- e any other act, notification or communication relating to the Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at [Warsaw], this [16th] day of [May 2005], in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention and to any State invited to accede to it.

Appendix

- a participation in an organised criminal group and racketeering;
- b terrorism, including financing of terrorism;
- c trafficking in human beings and migrant smuggling;
- d sexual exploitation, including sexual exploitation of children;
- e illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances;
- f illicit arms trafficking;
- g illicit trafficking in stolen and other goods;
- h corruption and bribery;
- i fraud;
- j counterfeiting currency;
- k counterfeiting and piracy of products;
- l environmental crime;
- m murder, grievous bodily injury;
- n kidnapping, illegal restraint and hostage-taking;
- o robbery or theft;
- p smuggling;
- q extortion;
- r forgery;
- s piracy; and
- t insider trading and market manipulation.

